

biuletyn informacyjny

kwartalnik
nr 4 (44)
listopad 2013
ISSN 1899-5608

Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Podkarpacka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa
ul. Słowackiego 20, 35-060 Rzeszów

Sekretariat, Przewodniczący
tel. 17 850 77 05, 17 850 77 06, fax 17 850 77 07
e-mail: pdk@pdk.piib.org.pl

Portal internetowy
e-mail: portal@inzynier.itl.pl www.inzynier.rzeszow.pl

Biuro czynne:
od poniedziałku do czwartku w godz. 7.30–15.30

Konto Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa:
Bank Zachodni WBK S.A. 61 1500 1100 1211 0005 2361 0000

DYŻURY CZŁONKÓW PREZYDIUM RADY PODKARPACKEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA:

mgr inż. Zbigniew Detyna - przewodniczący Rady PDK OIIB
wtorki 14.00 - 16.00

mgr inż. Grzegorz Dubik - z-ca przew. Rady PDK OIIB
środy 14.00 - 16.00

mgr inż. Jacek Gil - z-ca przew. Rady PDK OIIB
poniedziałki godz. 14.00 - 16.00

mgr inż. Andrzej Łuszczynski - skarbnik Rady PDK OIIB
poniedziałek godz. 14.00 - 16.00

mgr inż. Leszek Kaczmarczyk - sekretarz Rady PDK OIIB
poniedziałki 14.00 - 16.00

USTALONE DNI I GODZINY UDZIELANIA INFORMACJI I WYJAŚNIENI CZŁONKOM PODKARPACKEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA w siedzibie biura PDK OIIB:

Przewodniczący Okręgowej Komisji Rewizyjnej
mgr inż. Janusz Środa pełni dyżur
w środy od 14.00 do 16.00

Wiceprzewodniczący Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej
inż. Stanisław Dołęgowski pełni dyżur
w środy od godz. 13.30 do 15.30

Przewodniczący Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
mgr inż. Zbigniew Tylek pełni dyżur
w czwartki od godz. 13.30 do 15.30

Okręgowi Rzecznicy Odpowiedzialności Zawodowej
pełnią dyżur rotacyjnie
w środy od godz. 13.00 do 15.00

Przewodniczący Komisji ds. Doskonalenia Zawodowego
mgr inż. Bogumił Surmiak pełni dyżur
we wtorki od godz. 12.00 do 13.00

Przewodniczący Zespołu ds. Samopomocy Koleżeńskie
mgr inż. Roman Cużytek pełni dyżur
w czwartki od godz. 13.30 do 15.30

Przewodniczący Zespołu ds. Portalu Internetowego
mgr inż. Wacław Kamiński pełni dyżur
w środy od godz. 14.00 do 16.00

Przewodniczący Komisji Prawno-Regulaminowej
mgr inż. Jarosław Śliwa pełni dyżur
w środy od 13.30 do 15.30

Radca Prawny - Kancelaria Prawnicza Artur Kosturek i Wspólnicy - spółka komandytowa
35-051 Rzeszów, ul. Podpromie 8A
środa, piątek w godz. 9.00 - 11.00, tel. 515 171 105,
adres skype: kancelaria-justynasobek
e-mail: jsobek@kosturek.pl

biuletyn
informacyjny ISSN 1899-5608

Rada Programowa:
Bożena Babiarz PZITS, Adam Jakóbczak PZITB,
Leszek Kaczmarczyk PDK OIIB, Anna Paja
- pracownik Biura PDK OIIB, Dariusz Sobala ZMRP,
Ryszard Sendyka SITWM, Adam Szalwa SEP,
Andrzej Zimierowicz SITK, Barbara Kopeć
WEI PRZ, Aleksander Kozłowski WBIIS PRZ

Redaguje zespół:
Leszek Kaczmarczyk - redaktor naczelny
Bożena Baron - sekretarz redakcji,
Anna Rakuś - redaktor prowadzący

*Redakcja zastrzega sobie prawo ingerowania
w nadesłane teksty.
Materiałów niezamówionych nie zwracamy.*

*Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za treść zamieszczanych
reklam oraz może odmówić ich drukowania jeśli
zawarte tam informacje pozostają w sprzeczności z prawem.*

Zdjęcie na okładce:
Nowy stadion w Mielcu. Fot. Leszek Kaczmarczyk

Oprac. graf., skład komputerowy:
Wydawnictwo EDYTOR
www.edytor.rzeszow.pl redakcja@edytor.rzeszow.pl
Nakład: 6200 egz.

Druk: DUET, tel. 17 87 11 281

OSOBY PEŁNIĄCE FUNKCJE W ORGANACH IZBY W KADENCJI 2010-2014

PREZYDIUM RADY PDK OIIB

Zbigniew Detyna - przewodniczący
Grzegorz Dubik - zastępca przewodniczącego
Jacek Gil - zastępca przewodniczącego
Leszek Kaczmarczyk - sekretarz
Andrzej Łuszczynski - skarbnik
Witold Dobosiewicz - członek
Aurelia Mirek - członek

RADA PDK OIIB

Grzegorz Bajorek
Wiesław Baran
Zbigniew Detyna - przewodniczący
Witold Dobosiewicz - członek Prezydium
Grzegorz Dubik - zastępca przewodniczącego
Przemysław Dumański
Jacek Gil - zastępca przewodniczącego
Józef Jamro
Leszek Kaczmarczyk - sekretarz
Wacław Kamiński
Marcin Kaniuczak
Janusz Leń
Andrzej Łuszczynski - skarbnik
Anna Malinowska
Andrzej Michalski
Aurelia Mirek - członek Prezydium
Janusz Orłowski
Ryszard Pabian
Grzegorz Pabisiak
Henryk Piątkiewicz
Zdzisław Pisarek
Liliana Serafin
Jarosław Suchora
Bogumił Surmiak
Piotr Urban

KOMISJA REWIZYJNA PDK OIIB

Janusz Środa - przewodniczący
Jerzy Lechwacki - wiceprzewodniczący
Grażyna Materna - sekretarz
Tadeusz Czech
Aleksander Cyran
Wojciech Kras
Antoni Łobodziński
Waldemar Polek

KOMISJA KWALIFIKACYJNA PDK OIIB

Zbigniew Plewako - przewodniczący
Stanisław Dołęgowski - wiceprzewodniczący
Andrzej Tarczyński - wiceprzewodniczący
Janusz Pluta - sekretarz
Andrzej Hliniak
Wojciech Jaśkowski
Andrzej Klecha
Marian Żołątniak

Andrzej Mamczur
Teodor Mateja
Henryk Owsiany

SĄD DYSCIPLINARNY PDK OIIB

Zbigniew Tylek - przewodniczący
Elżbieta Kosior - wiceprzewodnicząca
Marianna Krupa - wiceprzewodnicząca
Jerzy Kubiński - sekretarz
Marian Baran
Adam Kesler
Marek Malinowski
Antoni Mączka

Maria Skreć
Bogusław Strzałka
Marian Zabawski
Paweł Zawada

RZECZNIK ODPOWIEDZIALNOŚCI ZAWODOWEJ PDK OIIB

Jerzy Madera - rzecznik koordynator
Rzecznicy:
Krzysztof Czech
Maria Darowska-Anusik
Jerzy Lewiński

Andrzej Panek
Edward Sikora

KOMISJA DOSKONALENIA ZAWODOWEGO PDK OIIB

Bogumił Surmiak - przewodniczący
Bożena Babiarz
Grzegorz Bajorek
Józef Baum
Krzysztof Buczyński
Przemysław Dumański
Józef Jamro
Wacław Kamiński

Marcin Kaniuczak
Marek Kopeć
Stanisław Mazur (od 16.12.2011 r.)
Janusz Pluta
Wacław Rejman
Jerzy Szmyd
Irena Uliniarz

ZESPÓŁ DS. SAMOPOMOCY KOLEŻEŃSKIEJ PDK OIIB

Roman Cużytek - przewodniczący
Stanisław Dołęgowski
Tadeusz Dusak

Barbara Pasowicz
Józef Warchoł

ZESPÓŁ DS. PORTALU INTERNETOWEGO PDK OIIB

Wacław Kamiński - przewodniczący
Łukasz Amanowicz (od 31.10.2012 r.)
Grzegorz Bajorek
Marek Kopeć

Zdzisław Pisarek
Anna Szostak

KOMISJA PRAWNO-REGULAMINOWA PDK OIIB

Jarosław Śliwa - przewodniczący
Andrzej Głąb
Maciej Kwiatek

Wojciech Rawski

DELEGACI NA ZJAZDY POLSKIEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

Grzegorz Bajorek
Zbigniew Detyna
Stanisław Dołęgowski
Grzegorz Dubik
Jacek Gil

Leszek Kaczmarczyk
Andrzej Łuszczynski
Aurelia Mirek
Ryszard Pabian
Irena Uliniarz

Adresy e-mail PDK OIIB

- Komisja Rewizyjna:
- Komisja Kwalifikacyjna:
- Sąd Dyscyplinarny:
- Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej:
- Komisja ds. Doskonalenia Zawodowego:
- Zespół ds. Samopomocy Koleżeńskie:
- Komisja Prawno-Regulaminowa:
- Dział Członkowski:
- Biuletyn Informacyjny:
- Kierownik Biura:

rewizyjna@pdk.piib.org.pl
kwalifikacyjna@pdk.piib.org.pl
saddyscyplinarny@pdk.piib.org.pl
rzecznikoz@pdk.piib.org.pl
szkolenia@pdk.piib.org.pl, rekrutacja@pdk.piib.org.pl
samopomoc@pdk.piib.org.pl
regulaminowa@pdk.piib.org.pl
dzialczlonkowski@pdk.piib.org.pl
biuletyn@pdk.piib.org.pl
kierownik@pdk.piib.org.pl

Spis treści

3	Słowo wstępne
4-7	Wybory Delegatów na Okręgowe Zjazdy Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa - IV kadencja, lata 2014-2018
8-9	V Bal Budowlanych
10-11	Rób swoje zawodowo - profesjonalści pracują bezpiecznie!
12-13	Spotkanie informacyjno-integracyjne członków Izby z terenu powiatu sanockiego
13-15	Spotkanie integracyjne członków Izby powiatu ropczycko-sędziszowskiego
16-17	Dzień Budowlanych w Przemyślu. Spotkanie informacyjno-integracyjne członków PDK OIIB z Przemyśla i powiatu przemyskiego
17-18	Spotkanie informacyjno-integracyjne członków PDK OIIB z terenu powiatu mieleckiego
19	Dębicy budowlancy razem. Relacja ze spotkania członków Izby z powiatu dębickiego
20	Most zamiast kładki
21	Informacja o składkach i obniżonej opłacie ubezpieczeniowej obowiązującej od stycznia 2014 roku
22-30	Zaproszenie na bezpłatne szkolenia organizowane przez PDK OIIB w IV kwartale 2013 r. i I kwartale 2014 r.
31-32	Zaproszenie na wycieczkę: piękne miasta i zamki Czeskiej Republiki oraz Dolnego Śląska
33-34	Wielka płyta - problem mały czy duży
35	Do Krakowa z sentymentem. Relacja z wycieczki technicznej organizowanej przez PDK OIIB
36-37	Jeszcze o wycieczce do Krakowa
38-39	Wycieczka techniczna PDK OIIB. Relacja z wycieczki do Elektrowni Wodnej w Klimkówce
40-41	Wyprawa do Klimkówki i Trzcinicy
42-44	Grecja - Wybrzeże Olimpijskie - Ateny - Peloponez
45-51	Z życia stowarzyszeń: PZITB Znajomość ustawy Prawo Budowlane oraz Rozporządzeń wykonawczych ułatwiających wykonywanie obowiązków zawodowych Plenerowe spotkanie Koła Seniorów SITK Modernizacja Podkarpackiej i Dąbrowskiego uhonorowana tytułem Modernizacji Roku 2012 Święto Oddziału SITK RP w Rzeszowie SEP Rok 2013 - Rokiem prof. Romana Dzieślewskiego - główne obchody Jubileuszu
52	Obwodnica Leżajska - zakończono I etap budowy

Szanowni Państwo: Koleżanki i Koledzy!

Przyspieszyliśmy wydanie bieżącego numeru biuletynu, aby przekazać Państwu możliwie pełną wiedzę o zbliżającej się kampanii wyborczej naszego samorządu zawodowego. Zamieszczamy zatem regulamin zebrań członków w obwodach wyborczych dla wyboru delegatów na zjazdy PDK OIIB na kadencję lat 2014-2018, terminarz zebrań wyborczych, a także porządek obrad na tych zebraniach. Jest też tabela informująca o tym ilu mamy członków w poszczególnych powiatach, jaki ta liczba stanowi procent ogółu członków PDK OIIB i ilu w związku z tym delegatów będzie wybieranych w danym powiecie. Poczynmy wszyscy starania, aby frekwencja na zebraniach wyborczych była jak największa.

Warto obejrzeć i przeczytać relację z balu budowlanych i już podjąć decyzję o udziale w podobnym spotkaniu towarzyskim za rok.

Przeczytajmy z uwagą artykuł, kolejnego naszego współpracownika z Państwowej Inspekcji Pracy p. Moniki Kozik, pt. „Rób swoje zawodowo - profesjonalści pracują bezpiecznie”.

Odbyły się kolejne spotkania informacyjno-integracyjne członków naszej izby z terenu powiatów: sanockiego, ropczycko-sędziszowskiego, przemyskiego, mieleckiego i dębickiego. Zapraszam do lektury sprawozdań i organizowania kolejnych tego typu spotkań w innych miastach naszego regionu.

Wewnątrz numeru zamieszczamy ważną informację o składkach i opłacie ubezpieczeniowej obowiązującej od stycznia 2014 roku.

Komisja Doskonalenia Zawodowego naszej Izby przygotowała jak zwykle bardzo bogatą ofertę szkoleniową, którą w całości zamieszczamy.

Ponieważ w ostatnim czasie odbyło się kilka wycieczek technicznych, zamieszczamy z nich relacje, a także sygnalizujemy i zapraszamy na następną wycieczkę do Republiki Czeskiej i na Dolny Śląsk w terminie 6-14.06.2014 r.

Członkowie stowarzyszeń naukowo-technicznych jak zwykle znajdą coś ciekawego w końcowej części biuletynu.

Chciałbym się z Państwem jeszcze podzielić ciekawymi przemyśleniami jakie p. Grzegorz Cymmerman zawarł w swoim artykule pt. „Ustawa deregulacyjna jako przykład ataku na podstawowe wartości społeczne”, zamieszczonym w 9 numerze (z września br.) czasopisma „Nieruchomości C. H. Beck”. Autor dosyć krytycznie odnosi się do tej ustawy, wprowadzanej jak wiadomo przez byłego ministra Jarosława Gowina. Kończy artykuł następującym ustępem o podtytule „Deregulacja zawodu posła?”. I dalej cyt. „**Na koniec chciałbym poczynić jeszcze jedną obserwację natury socjologicznej, zadając jedno, w moim odczuciu bardzo istotne pytanie - dlaczego posłowie tak chętnie chcą otworzyć dostęp do tak wielu zawodów, a ciągle nie są skłonni do wprowadzenia jednomandatowych okręgów wyborczych, które pozwoliłyby wyborcom bardzo szybko zweryfikować przydatność danego posła w zarządzaniu krajem i oczywiście, otworzyłyby możliwość wykonywania zawodu posła wszystkim obywatelom (decydowałoby realne poparcie). Powtarzając za zwolennikami ustawy deregulacyjnej, większa liczba osób mająca dostęp do danego zawodu, to większa presja konkurencyjna, a co za tym idzie lepsza jakość jego wykonywania. Panie posle Gowinie czy zatem deregulacji nie wypadałoby zacząć od siebie?**”

Leszek Kaczmarczyk
redaktor naczelny

Wybory Delegatów na Okręgowe Zjazdy Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa - IV kadencja, lata 2014-2018

Informujemy, iż z dniem 22 listopada 2013 r. rozpoczynają się zebrania wyborcze, których celem jest wybór delegatów na Zjazdy Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w kadencji 2014-2018.

Niżej przedstawiamy Państwu terminarz zebrań wyborczych oraz dokumenty przyjęte uchwałami Rady Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w dniu 30 sierpnia 2013 r.

Załącznik do uchwały Rady PDK OIIB nr 25/R/13 z dnia 30 sierpnia 2013 roku

REGULAMIN **zebrań członków w obwodach wyborczych dla wyborów** **delegatów na zjazdy PDK OIIB na kadencję lat 2014-2018**

§ 1

Podstawę prawną zwołania zebrania członków PDK OIIB w obwodach wyborczych w celu przeprowadzenia wyborów delegatów na zjazdy PDK OIIB na kadencję lat 2014-2018 zwanego dalej „Zebraniem”, stanowią:

- ustawa o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz.U.2001.5.42 z późniejszymi zmianami),
- Statut Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa.

§ 2

1. W Zebraniu mogą wziąć udział wszyscy nie zawieszeni w prawach, na dzień przeprowadzenia zebrania, członkowie PDK OIIB w rozumieniu art. 42, ust. 3 i art. 43 ust. 1 ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa i urbanistów (Dz.U.2001.5.42 z późniejszymi zmianami).
2. Listę uprawnionych do udziału w Zebraniu, według stanu na dzień przeprowadzenia Zebrania sporządza biuro PDK OIIB.
3. Każdy członek okręgowej izby inżynierów budownictwa, nie zawieszony do dnia Zebrania, ma bierne i czynne prawa wyborcze, przy czym czynne prawo wyborcze członek posiada tylko na jednym Zebraniu.

§ 3

1. Zebranie otwiera upoważniony przedstawiciel Rady PDK OIIB, który ogłasza liczbę delegatów wybieranych na Zebraniu i przeprowadza wybór przewodniczącego zebrania.
2. Wybór przewodniczącego Zebrania odbywa się w głosowaniu jawnym, zwykłą większością głosów.

§ 4

1. Zebranie jest zdolne do podejmowania uchwał niezależnie od liczby osób uczestniczących i głosujących.
2. Uczestnicy Zebrania uchwalają regulamin Zebrania oraz porządek obrad Zebrania. Porządek obrad Zebrania określa załącznik nr 1 do niniejszego regulaminu Zebrania.

§ 5

1. Przewodniczący zebrania przeprowadza wybory zastępcy przewodniczącego i sekretarza Zebrania, według zasad określonych w § 3 ust. 2.
2. Przewodniczący Zebrania, jego zastępca i sekretarz tworzą prezydium zebrania.
3. Przewodniczący Zebrania lub w jego zastępstwie zastępca przewodniczącego Zebrania:
 - ogłasza liczbę uczestników Zebrania,
 - kieruje przebiegiem Zebrania i dyskusją,
 - przeprowadza wybory delegatów na zjazdy PDK OIIB na kadencję lat 2014-2018,
 - zarządza głosowania,
 - ogłasza wynik wyborów,
 - czuwa nad sprawnym przebiegiem Zebrania.

§ 6

1. Przewodniczący Zebrania przeprowadza wybory komisji skrutacyjnej i komisji wyborczej, według zasad określonych w § 3 ust. 2.
2. Komisja skrutacyjna liczy od 3 do 10 osób, a komisja wyborcza od 3 do 5 osób.
3. Osoba kandydująca na delegata nie może być członkiem komisji skrutacyjnej.

§ 7

1. Komisja Wyborcza:
 - przyjmuje zgłoszenia kandydatów na delegatów na zjazdu PDK OIIB,
 - przygotowuje listę wyborczą,
 - przygotowuje i rozdaje karty wyborcze,
 - zbiera karty wyborcze do zabezpieczonych urn.
2. Komisja Skrutacyjna:
 - informuje o zasadach głosowania,
 - odnotowuje oddanie głosu na liście uprawnionych do udziału w zebraniu,
 - liczy głosy w głosowaniach,
 - podaje wynik głosowań w protokole, w którym określa: liczbę osób uprawnionych do głosowania, liczbę osób, które wzięły udział w głosowaniu, liczbę głosów ważnych, nieważnych oraz wstrzymujących się, oraz liczbę głosów oddanych na każdego kandydata.

§ 8

1. Komisje, o których mowa w § 6 i § 7, wybierają ze swego składu przewodniczącego i sekretarza.
2. Przewodniczący kieruje pracami komisji.
3. Sekretarz komisji sporządza protokół, który po podpisaniu przez wszystkich jej członków, przekazuje przewodniczącemu zebrania.

§ 9

1. Kandydat na delegata powinien być zgłoszony przez uczestnika Zebrania, na karcie zgłoszenia, której wzór stanowi załącznik nr 2 do regulaminu. Kandydat na delegata wyraża pisemną zgodę na kandydowanie, na tej samej karcie zgłoszenia. Liczba kandydatów na delegatów jest nieograniczona.
2. Kandydaci na delegatów są umieszczani na liście wyborczej w porządku alfabetycznym.
3. Uczestnik Zebrania ma prawo zadawać pytania kandydatom na delegatów. Przy nieobecności kandydata na zebraniu, odpowiedzi na zadane pytanie udziela osoba zgłaszająca kandydata.
4. Wyboru delegatów dokonuje się w głosowaniu tajnym. Głosować wolno tylko osobiście.
5. Do głosowania służy karta wyborcza, której wzór stanowi załącznik nr 3 do regulaminu.
6. Głosowanie odbywa się przez skreślenie z karty wyborczej tych kandydatów, na których uczestnik zebrania nie głosuje:
 - głos jest ważny, jeżeli na karcie wyborczej pozostawiono nie skreśloną liczbę kandydatów równą lub mniejszą od liczby wybieranych delegatów,
 - głos jest nieważny, jeżeli na karcie pozostawiono nie skreśloną liczbę kandydatów większą od liczby wybieranych delegatów
 - skreślenie wszystkich kandydatów na karcie oznacza wstrzymanie się od głosu.
7. Wybrane na delegatów są osoby, które uzyskały największą liczbę głosów. W wypadku, gdy kandydaci uzyskali tę samą liczbę głosów, a wybór ich powoduje przekroczenie liczby wybieranych delegatów, wybory są powtarzane dla tych kandydatów.

§ 10

1. Przewodniczący Zebrania udziela głosu uczestnikom zebrania w kolejności zgłoszeń.
2. Poza kolejnością zgłoszeń można wystąpić z wnioskiem formalnym, który może dotyczyć w szczególności:
 - zakończenia dyskusji,
 - ograniczenia czasu wystąpień,
 - ponownego przeliczenia głosów.
3. Wnioski o charakterze formalnym należy poddać pod głosowanie jawne w pierwszej kolejności, a o ich przyjęciu decyduje zwykła większość głosów.
4. Przewodniczący Zebrania może odebrać głos uczestnikowi zebrania, jeżeli treść lub sposób jego wystąpienia zakłóca Zebranie.

§ 11

1. Protokół Zebrania sporządza sekretarz.
2. Protokół Zebrania powinien odzwierciedlać jego przebieg, a w szczególności zawierać:
 - listę obecności uczestników Zebrania,
 - protokoły komisji,
 - listę wybranych delegatów.
3. Protokół podpisują przewodniczący oraz sekretarz Zebrania.

Załącznik nr 1 do regulaminu zebrań członków w obwodach wyborczych dla wyborów delegatów na zjazdy PDK OIIB na kadencję lat 2014-2018

PORZĄDEK OBRAD

zebrań członków w obwodach wyborczych dla wyborów delegatów na zjazdy PDK OIIB na kadencję lat 2014-2018

1. Otwarcie zebrania przez osobę upoważnioną przez Radę PDK OIIB
2. Wybór przewodniczącego zebrania
3. Wybór zastępcy przewodniczącego i sekretarza zebrania
4. Przyjęcie regulaminu zebrania
5. Przyjęcie porządku obrad
6. Wybór komisji wyborczej
7. Wybór komisji skrutacyjnej
8. Wybór delegatów
9. Dyskusja i sprawy wniesione
10. Zamknięcie zebrania

Załącznik do uchwały Rady PDK OIIB nr 24/R/09 z dnia 30 sierpnia 2013 r.

OBWODY WYBORCZE I PRZYNALEŻNE DO NICH LICZBY DELEGATÓW DLA WYBORÓW DELEGATÓW NA ZJAZDY PDK OIIB NA KADENCJĘ LAT 2014-2018

Obwód Wyborczy		Liczba członków wg stanu na 30.09.2013 r.		Liczba delegatów ver. 135
Nr	obszar admin. - powiat	osób	% PDK OIIB	
1	Bieszczadzki	45	0,75	1
2	Brzozowski	167	2,77	4
3	Dębicki	366	6,08	8
4	Jarosławski	386	6,41	9
5	Jasielski	317	5,27	7
6	Kolbuszowski	83	1,38	2
7	Krośnieński	410	6,81	9
8	Leski	47	0,78	1
9	Leżajski	130	2,17	3
10	Lubaczowski	106	1,76	2
11	Łańcucki	186	3,09	4
12	Mielecki	316	5,25	7
13	Niżański	97	1,61	2
14	Przemyski	363	6,03	8
15	Przeworski	171	2,84	4
16	Ropczycko-Sędziszowski	117	1,94	3
17	Rzeszowski	1807	30,01	40
18	Sanocki	228	3,79	5
19	Stalowowolski	289	4,80	7
20	Strzyżowski	101	1,68	2
21	Tarnobrzegi	288	4,78	7
Razem PDK OIIB		6020	100,00	135

Terminarz zebrań wyborczych

Obwód Wyborczy		Miejsce i termin zebrania
Nr	obszar admin. - powiat	
1	Bieszczadzki	Zespół Szkół Publicznych w Ropience, Ropienka 111, 38-711 Ropienka 22 listopada 2013 r. godz. 16:30
2	Brzozowski	Brzozowski Dom Kultury, ul. Armii Krajowej 3, 36-200 Brzozów 26 listopada 2013 r. godz. 16:30
3	Dębicki	PGH „STOMILANKA” Sp. j., ul. Ignacego Lisa 1, 39-200 Dębica 09 stycznia 2014 r. godz. 16:30
4	Jarosławski	Miejski Ośrodek Kultury, Pl. Mickiewicza 6, 37-500 Jarosław 16 grudnia 2013 r. godz. 16:30
5	Jasielski	Trans-Wiert Sp. z o.o., ul. Przemysłowa 11, 38-200 Jasło 08 stycznia 2014 r. godz. 16:30
6	Kolbuszowski	Gimnazjum nr 2 im. Jana Pawła II, ul. Obrońców Pokoju 46, 36-100 Kolbuszowa 28 listopada 2013 r. godz. 16:30
7	Krośnieński	Starostwo Powiatowe w Krośnie, ul. Bieszczadzka 1, 38-400 Krosno 15 stycznia 2014 r. godz. 16:30
8	Leski	Urząd Miasta i Gminy Lesko, ul. Parkowa 1, 38-600 Lesko 22 listopada 2013 r. godz. 16:00
9	Leżajski	Gimnazjum Miejskie im. W. Jagiełły, ul. M. C. Skłodowskiej 8, 37-300 Leżajsk 05 grudnia 2013 r. godz. 16:30
10	Lubaczowski	Starostwo Powiatowe w Lubaczowie, ul. Jasna 1, 37-600 Lubaczów 10 grudnia 2013 r. godz. 16:30
11	Łańcucki	Hotel i Restauracja „VIS a VIS”, Plac Sobieskiego 14, 37-100 Łańcut 12 grudnia 2013 r. godz. 16:30
12	Mielecki	IN-TECH 2, ul. Wojska Polskiego 3, 39-300 Mielec 13 stycznia 2014 r. godz. 16:30
13	Niżański	Regionalne Centrum Edukacji Zawodowej, ul. Sandomierska 1, 37-400 Nisko 04 grudnia 2013 r. godz. 16:30
14	Przemyski	Hala Przemyskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji, ul. Mickiewicza 30, 37-700 Przemyśl 14 stycznia 2014 r. godz. 16:30
15	Przeworski	Miejski Ośrodek Kultury, ul. Jagiellońska 10a, 37-200 Przeworsk 17 grudnia 2013 r. godz. 16:30
16	Ropczycko-Sędziszowski	Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury w Sędz. Młp., ul. 3 Maja 36, 39-120 Sędziszów Młp. 27 listopada 2013 r. godz. 16:30
17	Rzeszowski	Hotel Prezydencki, ul. Podwisłocze 48, 35-309 Rzeszów 16 stycznia 2014 r. godz. 16:30
18	Sanocki	Centrum Promocji Zdrowia SANVIT, ul. Łazienna 1, 38-500 Sanok 11 grudnia 2013 r. godz. 16:30
19	Stalowowolski	Dwór Ordynata, ul. Traugutta 5, 37-464 Stalowa Wola 02 grudnia 2013 r. godz. 16:30
20	Strzyżowski	Starostwo Powiatowe w Strzyżowie, ul. Przecławczyka 15, 38-100 Strzyżów 03 grudnia 2013 r. godz. 16:30
21	Tarnobrzeski	Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych nr 3, ul. Św. Barbary 1B, 39-400 Tarnobrzeg 09 grudnia 2013 r. godz. 16:30

Jacek Gil

Nie tylko zabawa...

V Bal Budowlanych

Piąty, więc właściwie jubileuszowy Bal Budowlanych, odbył się 12 października br. w Hotelu Prezydenckim w Rzeszowie. Uczestniczyło w nim 280 osób wraz z zaproszonymi gośćmi. Bal rozpoczął się dość refleksyjnie. Po przywitaniu gości i otwarciu balu przez Zbigniewa Detynę - przewodniczącego Rady Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i wręczeniu srebrnej odznaki Polskiej Izby naszej koleżance Elżbiecie Kosior wystąpił Jan Pietrzak z Kabaretem pod Egidą. Mimo, że była to część rozrywkowa, to zmuszała słuchaczy do refleksji, nie zawsze radosnej. Przez ponad godzinę odtwarzaliśmy sobie historię Polski ostatnich kilkudziesięciu lat, widzianą krytycznym okiem satyry.

A potem? Potem było już tylko wesoło. Przy muzyce z całego świata, granej przez świetny zespół „Party Music”, można było bawić się do świtu.

P.S. Serdeczne podziękowania dla kolegi Bogumiła Surmiaka - przewodniczącego Komisji Doskonalenia Zawodowego Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa oraz wszystkim osobom zaangażowanym w organizację balu.

Bal uroczystie otworzył Zbigniew Detyna przewodniczący Rady PDK OIIB

Sala balowa w Hotelu Prezydenckim

Występ „Kabaretu pod Egidą”

Uczestnicy balu wsłuchani w występ Jana Pietrzaka

Frekwencja dopisała

Zabawa trwała do białego rana

Monika Kozik

PAŃSTWOWA
INSPEKCJA
PRACY

Rób swoje zawodowo - profesjonalści pracują bezpiecznie!

Co roku kilka tysięcy pracowników budowlanych ulega groźnym wypadkom. W stosunku do krajów Europy zachodniej polskie budowy są szczególnie niebezpiecznym miejscem. W związku z tym analiza statystyczna wypadków przy pracy może okazać się przydatnym narzędziem pozwalającym ocenić skalę problemu - szczególnie pod koniec sezonu budowlanego.

Specyfika branży budowlanej wymaga odpowiednich warunków atmosferycznych dla realizacji większości inwestycji. W związku z tym, miesiącami szczególnie wyťažonej pracy są miesiące wiosenne,

letnie oraz jesienne. W okresie od marca do końca września - przez okres połowy roku, firmy budowlane organizują prace ze szczególnym natężeniem zadań.

Niestety, również ten okres znajduje swoje odzwierciedlenie w wypadkach przy pracy zaistniałych i zbadanych przez Okręgowy Inspektorat Pracy w Rzeszowie.

Analizując problem w półrocznym okresie 2012 roku, wypadkom przy pracy na terenie budowy uległo 18 pracowników. Niestety, pięciu pracowników w wyniku odniesionych obrażeń poniosło śmierć. W tym samym, analizowanym okresie 2013 roku, liczba poszkodowanych w wypadkach przy pracy spadła do 10 pracowników, z czego śmierć poniosły dwie osoby. Statystyki wykazują, że najczęściej wypadkom przy pracy ulegają pracownicy młodzi wiekiem - do 29 roku życia i stażem pracy - zatrudnieni w okresie do roku czasu. W 2013 roku wszyscy pracownicy, którzy ulegli wypadkom należeli do kategorii pracowników zatrudnionych do roku czasu, natomiast w roku 2012 stanowili prawie 78 procent ogółu poszkodowanych w wypadkach. Co ciekawe, wraz z wiekiem pracowników budowlanych spada wypadkowość w tej grupie. Pozwala to wyciągnąć istotny wniosek, że pracownicy dojrzałym wiekiem wykorzystują lata swoich doświadczeń zawodowych w pracy, w tak ryzykownym miejscu jak teren budowy. Dobrą radą jest więc organizacja pracy w sposób umożliwiający współdziałanie pracowników doświadczonych z pracownikami dopiero co rozpoczynającymi pracę. Przyniesie to korzyść nie tylko w sferze przekazania wiedzy fachowej ale również obniżenia ryzyka ewentualnego wypadku.

W obszarze rodzaju zatrudnienia prowadzone statystyki nie różnicują sytuacji pracownika od osoby świadczącej pracę na innej podstawie niż umowa o pracę. W tym miejscu warto przypomnieć o nakazie wynikającym z art. 304 kodeksu pracy, który nakłada obowiązek zapewnienia bezpiecznych i higienicznych warunków pracy również dla osób będących na przykład zleceniobiorcami. W związku z powyższym, to przedsiębiorca - jako podmiot organizujący pracę - bierze na siebie odpowiedzialność za wszystkie osoby świadczące na jego rzecz pracę i jest przez to zo-

Nie bądź ofiarą,
rób swoje zawodowo

dekarz

**SZANUJ
ŻYCIE!**
PROFESJONALIŚCI PRACUJĄ BEZPIECZNIE

WWW.BEZUPADKU.PL

PIP PAŃSTWOWA INSPEKCJA PRACY

bowiązany do dbania o życie i zdrowie pracowników budowlanych.

Dowodem na poparcie wniosków ze statystyk jest charakterystyka zbadanego wypadku, jaki miał miejsce w ubiegłym roku.

Do zdarzenia doszło na terenie prywatnej posesji podczas prac remontowych dachu. Jeden z pracowników wszedł na dach budynku, gdzie prawdopodobnie chciał zdemontować dachówkę. W pewnym momencie inny pracownik wykonujący prace porządkowe na poddaszu budynku usłyszał hałas i zobaczył poszkodowanego zsuwającego się po połaci dachowej. Pomimo podjętej natychmiastowo akcji reanimacyjnej poszkodowany zmarł na miejscu zdarzenia, odniesionych obrażeń spowodowanych upadkiem z wysokości pięciu metrów. W wyniku czynności kontrolnych inspektor pracy ustalił, że był to pierwszy dzień pracy poszkodowanego i zostały mu zlecone inne zadania niż te, których się podjął. Co więcej, poszkodowany nie został odpowiednio przeszkolony i wyposażony w środki ochrony indywidualnej. Nie został pouczony o warunkach bezpieczeństwa obowiązujących podczas wykonywania prac remontowo-budowlanych.

Uchybieniem ze strony pracodawcy był oczywiście brak nadzoru nad pracownikiem wykonującym prace szczególnie niebezpieczne - prace wysokościowe.

Stosunkowo najwięcej, bo odpowiednio 31 procent w roku 2012 i aż 50 procent w roku 2013 nieszczęśliwych wypadków przy pracy spowodowanych zostało upadki z wysokości. Większość wypadków śmiertelnych jest właśnie związana z zaniedbaniami dotyczącymi prac na wysokości.

Rok bieżący wykazuje tendencję spadkową, jednak wpływ na liczbę wypadków przy pracy jest składową wielu czynników, również związanych z koniunkturą na rynku branży budowlanej.

Nie można również zapominać o efektach kampanii prewencyjnej *Profesjonaliści pracują bezpiecznie* prowadzonej przez Państwową Inspekcję Pracy. Wzmocniona działalność edukacyjna niewątpliwie podnosi świadomość zagrożeń związanych z pracą na terenie budowy i przyczynia się do obniżenia ryzyka wypadku.

Program kampanii adresowany jest szczególnie do pracowników - robotników budowlanych. Kampania ma uświadomić profesjonalistom, że praca fachowca cechuje się poszanowaniem dla zasad bezpieczeństwa i higieny pracy w środowisku budowy.

Bezpieczeństwo pracowników powinno być pierwszym przykazaniem pracodawców. Ryzyko wypadków przy pracy na

na skutek

terenie budowy jest bardzo wysokie, jednak odpowiednie przeszkolenie, zadbanie o standardy bezpiecznej pracy oraz zdrowy rozsądek podczas pracy na budowie mogą przyczynić się do obniżenia tak niechlubnych statystyk wypadkowości na terenie polskich placów budów.

Jarosław Suchora

Spotkanie informacyjno-integracyjne członków Izby z terenu powiatu sanockiego

6 września 2013 roku, w dniu odwiedzin Sanoka przez Prezydenta Rzeczypospolitej Bronisława Komorowskiego, członkowie Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa z terenu powiatu sanockiego spotkali się, aby porozmawiać o ważnych dla Izby i jej członków sprawach. Przybyło około 40 osób. Władze Izby reprezentował przewodniczący Zbigniew Detyna. Zaproszeni goście to Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego Stanisław Tabisz oraz naczelnik Wydziału Architektury i Budownictwa Starostwa Powiatowego Krzysztof Tomczewski.

O godzinie 15.30 wszyscy zebrali się w sanockim zamku i z miłą przewodniczką, która opowiadała bardzo ciekawie, zwiedziliśmy wnętrza i obejrzelśmy zgromadzone eksponaty. Warownia „pamięta” Kazimierza Wielkiego, który na tym wzgórzu postawił drewnianą budowlę, tutaj odbyły się weselne gody Władysława Jagiełły z Elżbietą Gronowską, tutaj także, ale już w budowli kamiennej z XVI wieku, zachowały się liczne gotyckie i renesansowe detale wokół drzwi, okien i w łukach sklepień. W czasie wojen i najazdów budynki

na wzgórzu bardzo ucierpiały. Zostało zniszczone południowe skrzydło zamku i zasypane jego podziemia. Dopiero w ostatnich latach odbudowana została zniszczona część zamku. Na dziedzińcu zamkowym znajduje się duża i głęboka studnia, która jest fragmentem wodociągów miejskich, wybudowanych w 1510 roku za zgodą króla Zygmunta Starego.

W zamku ma swoją siedzibę Muzeum Historyczne, w którego pomieszczeniach znajdują się ciekawe zbiory. Oprócz wytworów dawnego rzemiosła i pięknych rzeźb ludowych, znajduje się kolekcja ikon, jedna z najbogatszych tego rodzaju w Polsce, a obejmująca zestaw obrazów na drzewie od XIV do XVIII wieku. W odbudowanym południowym skrzydle znajduje się galeria obrazów Zdzisława Beksińskiego. Ten znany na całym świecie malarz pochodzący z Sanoka, w testamentie swój dorobek artystyczny przekazał muzeum w swoim rodzinnym mieście. Z wielką pieczołowitością urządzono stałą ekspozycję obrazów, grafik i rzeźb tego artysty. Odtworzona też została jego pracownia, którą miał w warszawskim mieszkaniu.

Pamiętkowe zdjęcie na sanockim zamku

Obejrzeliśmy kolekcję ikon w Muzeum Historycznym

Spotkanie w sali konferencyjnej

Obejrzeliśmy wystawę Zdzisława Beksińskiego

Andrzej Michalski

Spotkanie integracyjne członków Izby powiatu ropczycko-sędziszowskiego

W piątek 13 września 2013 r. członkowie Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa z terenu powiatu ropczycko-sędziszowskiego mieli okazję spotkać się w swoim gronie na kolejnej integracji. Swoją obecnością zaszczytili nas przedstawiciele samorządów lokalnych na czele z Starostą Powiatu Ropczycko-Sędziszowskiego Stanisławem Ziemińskim i gospodarzem terenu, na którym spotkanie miało miejsce, Wójtem Gminy Iwierzycy Bogusławem Muchą.

Ponadto gośćmi naszego spotkania był Jerzy Łyszczak, urzędujący członek Zarządu powiatu oraz arch. Danuta Gałąska - dyrektor Wydziału Budownictwa i Gospodarki Przestrzennej starostwa. Naszą organizację reprezentował Zbigniew Detyna przewod-

niczący Rady Izby oraz Barbara Piwowar - kierownik biura PDK OIIB.

W pierwszej części spotkania jego uczestnicy mieli okazję zapoznać się z technologią wydobywania, uzdatniania i przesyłu gazu ziemnego. Byliśmy bowiem gośćmi nowej kopalni gazu, która została uruchomiona w pobliskim Będziemyślu.

Wchodzi ona w skład Ośrodka Zbioru Gazu Nosówka. Oprawdzał nas po niej i bardzo ciekawie opowiadał o powyższych procesach Pan Mariusz Pasierb. Dziękujemy przy tej okazji raz jeszcze Panu Mariuszowi oraz Panu Wacławowi Galantowi, szefowi kopalni za gościnność i przybliżenie uczestnikom spotkania problemów techniczno-technologicznych związanych z pozyskiwaniem gazu. Dowiedzieliśmy się

Uczestnicy spotkania przed kopalnią gazu w Będziemyślu

np., że w Ośrodku Zbioru Gazu Nosówka zbierany jest gaz z 6 odwiertów: N-10K, N-11K, N-14K, N-15 i N-16 i B-6K. Odwierty N-16 i B-6K zlokalizowane są na terenie OZG, a gaz z pozostałych doprowadzany jest indywidualnymi gazociągami kopalnianymi.

Gaz dopływa do ośrodka pod ciśnieniem głowicowym i kierowany jest na węzły redukcyjno-pomiarowe. Po zredukowaniu ciśnienia do około 9,0 MPa gaz kierowany jest na instalację NTS-u, gdzie następuje oddzielenie od gazu węglowodorów C_{5+} oraz osuszanie z pary wodnej do wymogów stawianych przez normę. Maksymalne ciśnienie gazu po przejściu przez NTS wynosi 3,0MPa. Kondensat gazolinowy ze zbiornika ekspansyjnego kierowany jest do oddzielnika trójfazowego, a po odgazowaniu i oddzieleniu wody złożowej odprowadzany jest do zbiornika magazynowego skąd jest okresowo wywożony. Później gaz kierowany jest do filtra koalescencyjnego, gdzie następuje oddzielenie resztek wody zawartej w gazie.

W kolejnych procesach technologicznych gaz przepływa przez kolumnę absorpcyjną, gdzie w kontakcie przeciuprądowym następuje absorpcja wody przez glikol TEG.

W ten sposób osuszony gaz kierowany jest na filtr koalescencyjny gdzie następuje oddzielenie resztek glikolu po czym wpływa na rozliczeniowy odcinek pomiarowy i do gazociągu zdawczego.

Zawodniony TEG gromadzący się w kolumnie osuszania gazu oraz filtry koalescencyjne odprowadzany jest do odgazowywacza, gdzie wskutek obniżenia ciśnienia do 0,4 MPa nastąpi oddzielenie

rozpuszczonego w TEG-u gazu.

Gaz oddzielony z TEG-u odprowadzany jest do sieci gazu opałowego. TEG z odgazowywacza przepływa będzie przez zespoły wymienników TEG-TEG i wprowadzony zostanie do kolumny desorpcyjnej regeneratora. Z kolumny desorpcyjnej sływa do wężownicy, gdzie zostaje podgrzany do 160°C . Zregenerowany TEG z wężownicy przepływa przez zespoły wymienników i pompami dozującymi wtłaczany jest do kolumny osuszania. Opary z regeneratora, kondensowane w skraplaczu odprowadzane są do zbiornika magazynowego wody złożowej.

Metanol w procesie technologicznym przeznaczony jest do zapobiegania tworzeniu się hydratów w gazociągach kopalnianych, jak również dozowany jest do gazu przed instalacją NTS. Metanol transportowany jest do poszczególnych głowic eksploatacyjnych, jak również NTS-u indywidualnymi metanolociągami.

Proces wydobywania, uzdatniania i przesyłu jest całkowicie zautomatyzowany, z możliwością jego sterowania z centralnej dyspozytorni. Obiekt kopalni wyposażony jest ponadto we własną kotłownię gazową oraz agregat prądowłoczy, który niezależnie ją od ewentualnych zaników napięcia z sieci.

W drugiej części spotkania jej uczestnicy przemieścili się do Centrum Szkoleniowo-Konferencyjnego „Pod Platanem” w Sielcu gdzie nasz przewodniczący Zbigniew Detyna przedstawił informację o bieżących problemach, którymi zajmuje się nasz samorząd zawodowy oraz wygłosił bardzo interesujący wykład dot. tendencji w budownictwie niskoenergetycznym i pa-

sywnym. Zrobił to na przykładzie koncepcji budowy Podkarpackiego Centrum Transferu Niskoenergetycznych Technologii w Budownictwie, która ma być realizowana przez naszą Izbę w ramach programów unijnych.

Głos zabierali również nasi goście. Jako pierwszy wystąpił Starosta Powiatu - Stanisław Ziemiński, który podkreślał przede wszystkim relacje samorządu zawodowego z administracją samorządową. Stwierdził, że te relacje na terenie naszego powiatu są bardzo dobre. Kształtowanie ich zależy od obydwu stron i w tym miejscu wyraził nadzieję, że zarówno urząd jak i PDK OIIB będą je doskonalić na zasadzie wzajemnej współpracy i partnerstwa. Był również pod wrażeniem działalności naszej podkarpackiej izby jeśli chodzi o ofertę informacyjną, samopomocy koleżeńskiej, wsparcia samokształcenia oraz działalności szkoleniowej, którą w swoim wcześniejszym wystąpieniu zaprezentował Zbigniew Detyna. Nakreślił też płaszczyzny doskonalenia naszej wzajemnej współpracy, które przede wszystkim powinny dotyczyć podniesienia jakości wzajemnie świadczonych usług oraz kształtowania lepszego prawa w tym zakresie.

Temat ten był kontynuowany w kolejnym wystąpieniu, tym razem pani dyrektor Wydziału Budownictwa i Gospodarki Przestrzennej - Danuty Gąterskiej. Wskazała ona na niektóre zmiany w prawie budowlanym, które z punktu widzenia inżyniera wykonującego samodzielne funkcje w budownictwie oraz urzędnika administracji samorządowej nie usprawniają procesów inwestycyjnych.

Była mowa o nowej formule procedury wydawania pozwolenia na budowę, interpretacji przepisów dot. infrastruktury związanej z projektami zagospodarowania terenu inwestycji oraz procedur zgłaszania ich do użytkowania.

W tym zakresie rozpoczęła się interesująca dyskusja, która już po obiedzie była kontynuowana w zespołach panelowych.

Za zaproszenie na nasze spotkanie podziękował również wójt Gminy Iwierzycy Bogusław Mucha, który w swoim wystąpieniu przedstawił walory gminy, zarówno te gospodarcze jak i turystyczno-krajobrazowe. Zapraszał uczestników spotkania do inwestowania oraz promocji gminy wśród swoich znajomych i potencjalnych inwestorów.

Centrum Szkoleniowo-Konferencyjne „Pod Platanem” w Sielcu

Wystąpienie przewodniczącego Rady PDK OIIB Zbigniewa Detyny

Głos zabierali również zaproszeni goście

Spotkanie zakończyło się w późnych godzinach wieczornych. Przybliżyło jej uczestnikom problematykę którą zajmuje się nasz samorząd, zdefiniowało część problemów, z którymi borykamy się w codziennej pracy, pozwoliło również na zacieśnienie relacji z administracją samorządową. Odbyło się w miłej koleżeńskiej atmosferze i w nadziei, że ta forma kontaktów będzie pod egidą Izby kontynuowana w przyszłości.

Zatem, do zobaczenia.

więcej zdjęć na www.inzynier.rzeszow.pl

Jerzy Madera

Dzień Budowlanych w Przemyślu

Spotkanie informacyjno-integracyjne członków PDK OIIB z Przemyśla i powiatu przemyskiego

20 września bieżącego roku odbyło się spotkanie informacyjno-integracyjne połączone z Dniem Budowlanych, członków Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa z Przemyśla i powiatu przemyskiego. Było to drugie spotkanie na naszym terenie i jego zorganizowania podjęli się, tak jak poprzedniego, Witold Dobosiewicz, Jerzy Madera i Marian Zabawski.

Spotkanie rozpoczęło się zwiedzaniem fortu Werner w Żurawicy. Jest to jeden z najlepiej zachowanych fortów twierdzy Przemyśl. Został on wykupiony przez prywatnego inwestora, pasjonata militariów i po wykonaniu szeregu prac zabezpieczających został udostępniony do zwiedzania. W forcie znajduje się bogaty zbiór przedmiotów i wyposażenia z okresu jego świetności. Sprawdziła się maksyma, cudze chwalicie, a swego nie znacie. W czasie rozmów z uczestnikami spotkania dowiedziałem się, że sporo osób nie zna fortu - przez wiele lat mieściły się tam magazyny wojskowe i był to teren zamknięty. W zwiedzaniu fortu z przewodnikiem uczestniczyło blisko czterdzieści osób.

Dalsza część spotkania odbyła się w karczmie „Świerkowej” w Duńkowiczkach koło Przemyśla. Miłym zaskoczeniem dla organizatorów była frekwencja. Koleżanki i koledzy jeszcze w przeddzień spotkania zgłaszali chęć uczestnictwa i w ostatniej chwili zmienialiśmy salę na większą.

W spotkaniu uczestniczyli Zastępca Prezydenta Przemyśla - Wojciech Błachowicz, Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego dla miasta Przemyśla - Ewa Jagiełło, przedstawiciel Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego dla powiatu przemyskiego - Małgorzata Mielech, naczelnik Wydziału Budownictwa, Gospodarki Przestrzennej i Ochrony Zabytków - Alicja Strojny i przedstawiciel naczelnika Wydziału Urbanistyki Architektury i Budownictwa - Adam Sowa. Naszą Izbę reprezentowali kol. Zbigniew Detyna

przewodniczący Rady PDK OIIB i pani Elżbieta Kopeć-Bytnar - pracownik biura PDK OIIB.

W spotkaniu uczestniczył również prezes Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Komunikacji w Rzeszowie kol. Marian Sulencki.

Na początek głos zabrał Zastępca Prezydenta Przemyśla, członek naszej Izby Wojciech Błachowicz. W swoim wystąpieniu przybliżył nam politykę inwestycyjną Przemyśla na rok przyszły i lata następne. Omówił ciekawsze inwestycje, które zostały przyjęte do finansowania z programów pomocowych UE. Następnie głos zabrał przewodniczący Rady PDK OIIB Zbigniew Detyna. Przewodniczący omówił bieżące sprawy podkarpackiej Izby, oraz zamierzenia na przyszłość. Omówił postęp prac przy zadaniu inwestycyjnym, jakie zamierza podjąć Izba, tj. przy budowie siedziby - pierwszego na Podkarpaciu budynku pasywnego, który realizowany będzie z wykorzystaniem dofinansowania ze środków unijnych. Na zakończenie części oficjalnej kol. Marian Sulencki przybliżył nam działalność stowarzyszenia SITK i apelował o reaktywowanie jego działalności na terenie Przemyśla. Miłą niespodzianką dla uczestników spotkania był występ zespołu Port Przemyśl. Zespół ten grał muzykę głównie szantową, ale nie tylko. W czasie występu, który był podzielony na kilka wejść, muzyka zespołu porwała koleżeństwo do tańca. W przerwach występów zespołu, czas umilali nam koledzy Witold Dobosiewicz i Jan Korczowski grając na gitarach, co zachęciło do biesiadnego śpiewania.

Spotkanie należało do udanych, o czym świadczy blisko 90-osobowa frekwencja. Koledzy i koleżanki dowiedzieli się więcej o naszej Izbie, spotkali dawnych znajomych, nawiązali nowe znajomości i wymienili się wiedzą na sprawy zawodowe. Dziękowali za zorganizowanie spotkania i deklarowali udział w następnym.

Spotkanie przy forcie Werner w Żurawicy

Zwiedzanie fortu

W karczmie „Świerkowej” w Duńkowiczach

Spotkanie informacyjno-integracyjne członków PDK OIIB z terenu powiatu mieleckiego

4 października 2013 r. odbyło się spotkanie informacyjno-integracyjne członków PDK OIIB z terenu powiatu mieleckiego. Spotkanie rozpoczęło się zbiórką na zmodernizowanym stadionie STALI MIELEC (obecnie obiekt sportowy MOSIR Mielec), gdzie wszystkich powitał organizator imprezy Leszek Kaczmarczyk. Przedstawił gospodarza obiektu dyrektora MOSIR-u p. Zygmunta Kołodzieja oraz grono inspektorów nadzoru, członków naszej izby, którzy uczestniczyli w procesie przebudowy stadionu.

Koordynował ich pracę kol. Andrzej Klecha (BD), branżę ogólnobudowlano- konstrukcyjną nadzorowali: kol. Małgorzata Migacz-Kardyś wraz z mężem kol. Lesławem Kardysiem, branżę elektryczną kol. Andrzej Wiktorowski, branżę telekomunikacyjną kol.

Podczas zwiedzania Stadionu MOSIR

Krzysztof Kutrybała, a branżę sanitarną kol. Leszek Kaczmarczyk.

Pod przewodnictwem tego kompetentnego grona odbyło się zwiedzanie stadionu.

Część oficjalna rozpoczęła się godzinę później w restauracji „ATENA”, gdzie przybyli zaproszeni goście: Krystyna Skowrońska - posłanka na Sejm RP, Krzysztof Popiołek - poseł na Sejm RP, Andrzej Chrabąszcz - starosta powiatu mieleckiego, Józef Bryl - Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego, członek PDK OIIB, Józef Maryniak - dyrektor Wydziału Architektury i Budownictwa Starostwa Powiatowego w Mielcu, członek PDK OIIB, delegat na Zjazdy okręgowe Izby, Waldemar Wiącek - naczelnik Wydziału Urbanistyki, Gospodarki Gruntami i Geodezji UM w Mielcu, Tadeusz Siemek - naczelnik Wydziału Inżynierii Miejskiej w Mielcu, członek PDK OIIB, Zygmunt Kołodziej - dyrektor MOSIR w Mielcu, a także kol. Zbigniew Janusz Detyna przewodniczący PDK OIIB,

Zaproszeni goście, wśród nich posłanka na Sejm RP Krystyna Skowrońska, Krzysztof Popiołek - poseł na Sejm RP, Andrzej Chrabąszcz - starosta powiatu mieleckiego

członek Rady Krajowej PIIB, który wraz z kol. Leszkiem Kaczmarczykiem był współgospodarzem spotkania.

Gości powitał Leszek Kaczmarczyk, a Zbigniew Detyna w krótkim wystąpieniu przedstawił funkcjonowanie i osiągnięcia samorządu zawodowego inżynierów budownictwa na Podkarpaciu. Następnie głos zabrali niektórzy z zaproszonych gości.

Po części oficjalnej impreza przeniosła się do restauracji „MANHATTAN” gdzie rozpoczęto biesiadę. Do dyspozycji

W spotkaniu uczestniczyło około 80 osób

uczestników spotkania były: kręgielnia, stoły bilardowe oraz atrakcje „wodne” w ramach kompleksu krytej pływalni: sauna, jacuzzi, bicz wodny, whirlpool.

Korzystając z wybranych atrakcji uczestnicy spotkania bawili się do późnych godzin nocnych. Wszyscy zgodnie stwierdzili, że tego typu imprezy należy organizować częściej celem integracji środowiska.

W spotkaniu, pierwszym tego typu w powiecie mieleckim, wzięło udział ok. 80 osób.

LeK

Największym zainteresowaniem cieszyły się kręgle

Jedna z atrakcji spotkania - gra w bilard

Jak widać humory dopisywały do końca

Dębickcy budowlańcy razem

Relacja ze spotkania członków Izby z powiatu dębickiego

W piątek 11 października 2013 r. członkowie Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa z terenu powiatu dębickiego spotkali się w ośrodku „Jałowce” w Kozłowie koło Dębicy.

Na spotkanie informacyjno-integracyjne przybyło prawie sto osób, spośród 360 zrzeszonych.

Celem spotkania, oprócz integracji środowiska, było przybliżenie członkom Izby możliwości doskonalenia kwalifikacji zawodowych oferowanych przez Izbę, zaproszonym zaś przedstawicielom władzy samorządowej przedstawienie potencjału intelektualnego i technicznego, jaki mamy do dyspozycji na lokalnym rynku.

Spotkanie prowadzili: przewodniczący Rady Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa - Zbigniew Detyna oraz wiceprzewodniczący Rady - Jacek Gil.

Śród zaproszonych gości do Kozłowa przybyli: Mariusz Trojan - Wiceburmistrz Dębicy, Ewa Gołębiowska - burmistrz Pilzna, Marek Rączka - wójt Gminy Żyraków, Zbigniew Nosal - prezes Dębickiego Klubu Biznesu oraz Jarosław Śliwa - dyrektor Wydziału Architektury i Budownictwa Starostwa Powiatowego w Dębicy (członek naszej Izby).

Uczestnicy spotkania podkreślali wagę tego typu przedsięwzięć dla integracji środowiska.

Szczególne podziękowania należą się kol. Leszkowi Teodorowi Mateji, którego współpraca przy organizacji spotkania była bardzo cenna i miała duży wpływ na znakomitą frekwencję.

Jacek Gil

Wśród zaproszonych gości: Marek Rączka - Wójt Gminy Żyraków, Ewa Gołębiowska - Burmistrz Pilzna, Zbigniew Nosal - Prezes Dębickiego Klubu Biznesu, Mariusz Trojan - Wiceburmistrz Dębicy

Spotkanie miało znakomitą frekwencję

Podczas spotkania uczestnikom dopisywały dobre humory

Wystąpienie Mariusza Trojana - Wiceburmistrza Dębicy

GALERIA FOTOGRAFII
MIASTA RZESZOWA

Most zamiast kładki

Wybudowana w 1984 r. kładka łącząca przez Wisłok ul. Naruszewicza i Wierzbową w Rzeszowie, zamieniona z czasem na most o ruchu wahadłowym, pozostaje już tylko na fotografiach. Od 2 kwietnia br. trwają prace nad nowym połączeniem tych obydwu ulic.

Powstający obiekt o szerokości 13,7m umożliwi jednoczesny ruch samochodów w dwu kierunkach. Nowy most będzie miał również większą nośność - 30 ton, a także chodniki i ochronne barierki. Ciekawym jego elementem są dwa stalowe łukowe dźwigary, nachylone do osi mostu pod kątem 7 stopni. Płyta pomostu jest podwieszona do łuków za pomocą sieci prętów o wysokiej wytrzymałości. Długość przęsła głównego wynosi 81,2 m. Ponadto nad istniejącym ciepłociągami biegnącym nad rzeką jest umieszczone tzw. przęsło ukryte o długości blisko 16 m. Całość obiektu po zakończeniu prac zostanie efektownie podświetlona.

Obiekt zrealizuje Skanska S.A. w ramach Narodowego Programu Przebudowy Dróg Lokalnych,

co wiąże się dla miasta z 30 procent dofinansowaniem inwestycji. Zakres prac obejmuje również budowę murów oporowych na dojazdach do mostu z obu stron, adaptację istniejących dojazdów oraz przebudowę infrastruktury technicznej w obrębie inwestycji.

Inwestycję o wartości 6,7 mln zł zaplanowano oddać do użytku końcem listopada. Nowy obiekt usprawni przejazd pomiędzy centrum miasta i al. Rejtana. Poprawi się też bez wątpienia komfort jazdy oraz bezpieczeństwo pieszych i kierowców.

Anna Rakuś

Fot. Bogdan Szczupaj

19.04.2013 r.

20.09.2013 r.

3.09.2013 r.

15.10.2013 r.

Informacja o składkach i obniżonej opłacie ubezpieczeniowej obowiązującej od stycznia 2014 roku

Przypominamy, że każdy członek Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, zgodnie z art. 41 pkt. 4 Ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów, obowiązany jest do regularnego i terminowego opłacania składek członkowskich.

Składka okręgowa:

W roku 2014 kształtuje się następująco:

29 zł/miesiąc - płatne jednorazowo za 12 m-cy tj. **348 zł** lub w dwóch ratach po **174 zł** każda (za 6 miesięcy) - składki należy przelać na indywidualne konto.

Od wysokości wpłaconej składki, uzależniony jest termin ważności wystawionego zaświadczenia (6 lub 12 m-cy), który jest ściśle powiązany z posiadanym cyklem ubezpieczeniowym.

Jeżeli decydujemy się na opłacanie składki okręgowej w dwóch ratach, to po 6 miesiącach *we własnym zakresie* należy pamiętać o uzupełnieniu II raty - czyli 174 zł, wówczas wyrównają się oba okresy składkowe (okręgowy wraz z ubezpieczeniowym).

Prosimy o dokonywanie wpłat na 15 dni przed zakończeniem ważności dotychczas wystawionego zaświadczenia.

Składka krajowa i ubezpieczenie

Członkowie Izby, którzy okres ubezpieczenia rozpoczynają od **1 stycznia 2014 roku i później**, powinni na **indywidualny numer konta**, wpłacić **142 zł**, czyli roczną składkę na ubezpieczenie - 70 zł oraz składkę na Izbę Krajową - 72 zł. Opłaty tej nie można dzielić na raty.

W stosunku do roku 2013 wysokość składki ubezpieczeniowej została ponownie obniżona.

Składka w kwocie 142 zł powinna być zapłacona, co najmniej 15 dni przed końcem poprzedniego okresu ubezpieczenia.

Do wszystkich członków, którym kończy się ubezpieczenie, raz w roku wysłane są spersonalizowane blankiety, przy pomocy, których należy realizować wpłaty.

Druczki na wpłaty dołączone są jako „wrzutka” do czasopisma - *Inżynier Budownictwa*, które wysyłane

jest do Państwa każdego miesiąca przez Izbę Krajową. Na przekazach wydrukowano wszystkie niezbędne informacje. W przypadku zlecenia płatności drogą elektroniczną należy w dyspozycji umieścić wszystkie dane znajdujące się na drukach.

Podane na blankietach numery kont, dotyczące wpłat na PDK OIIB, ubezpieczenie i Izbę Krajową są indywidualne, dlatego też prosimy o niedokonywanie opłat za kilka osób na jedno konto.

W przypadku nie otrzymania lub zagubienia przekazów lub wątpliwości związanych z opłacaniem składek, prosimy o kontakt z Podkarpacką Okręgową Izbą Inżynierów Budownictwa:

tel. (17) 850 77 05, (17) 850 77 06, lub drogą poczty elektronicznej; pdk@pdk.piib.org.pl.

Istnieje również możliwość sprawdzenia kont indywidualnych w zakładce „**lista członków**” na naszym portalu internetowym www.inzynier.rzeszow.pl lub bezpośrednio na stronie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa: www.piib.org.pl - tu uruchomiono serwis umożliwiający wydruk spersonalizowanych blankietów opłat na rzecz Izby oraz ubezpieczenia OC. Pobierane ze strony blankiety uwzględniają aktualnie wymaganą składkę.

Po opłaceniu wymaganych składek wystawiane są zaświadczenia potwierdzające przynależność do samorządu zawodowego. Nadmieniamy, że zaświadczenia wydawane są przez PDK OIIB po zaksięgowaniu wpływu wymaganych składek na konto. Na zaświadczeniach, widnieje także informacja o ubezpieczeniu, będąca dowodem posiadanego ubezpieczenia OC.

Informujemy także, iż istnieje dodatkowo możliwość wydruku zaświadczeń w wersji elektronicznej - bezpośrednio ze strony www.piib.org.pl, po uprzednim zalogowaniu się do systemu, aby móc skutecznie pobrać poświadczenie przynależności należy m.in. wprowadzić wybrane cyfry z numeru PESEL. Osoby, które nie posiadają loginów i hasła startowego, mogą się o nie zwrócić drogą mailową: pdk@pdk.piib.org.pl lub dzialczlonkowski@pdk.piib.org.pl.

**Opracowano
na podstawie materiałów dostępnych na stronie:
www.piib.org.pl**

Bogumił Surmiak

ZAPROSZENIE NA BEZPŁATNE SZKOLENIA ORGANIZOWANE PRZEZ PDK OIIB W IV KWARTALE 2013 r.

Warunkiem uczestnictwa w bezpłatnych szkoleniach jest zgłoszenie udziału w biurze PDK OIIB 35-060 Rzeszów, ul. Słowackiego 20 pok. 601 lub telefonicznie pod numerem 017 850-77-05 w. 26, fax 017 850-77-07 lub pocztą elektroniczną na adres: szkolenia@pdk.piib.org.pl. Zgłoszenia należy przesyłać na 7 dni przed datą rozpoczęcia szkolenia.

fundamentowych - dla Wykonawców i służb inwestycyjnych

Szkolenie poprowadzi mgr inż. Piotr Jermołowicz. Uczestnicy otrzymają materiały szkoleniowe

Termin i miejsce szkolenia

26.11.2013 r. (wtorek) **Rzeszów** - w siedzibie PDK OIIB, ul. Słowackiego 20, VI piętro, sala 604

A. SZKOLENIA

1. Przykłady praktyczne i obliczenia przy wykonywaniu robót ziemnych na gruntach słabych i wysadzinowych - również na żywo przez internet (on-line) - szkolenie 5-godzinne

Program szkolenia:

- wymogi stawiane podłożu i konstrukcji nasypów
- sposoby doprowadzania podłożu z grupy nośności G2 - G4 do grupy nośności G1
- warunki ogólne wykonawstwa dla podłoża i jego wzmocnienia
- przemarzanie i mrozoodporność z kryteriami wysadzinowości
- przykłady klasyfikowania różnych gruntów pod względem wysadzinowości
- ocena nośności i stateczności podłoża - podstawowe obliczenia i badania na budowie
- metody wzmacniania słabych podłoży - przykłady różnych technologii
- przykłady obliczeniowe z wykorzystaniem wybranych programów komputerowych
- sprawdzanie na budowie wytrzymałości gruntów w tym organicznych i osiadania
- zasady budowy nasypów ze zbrojeniem w podstawie
- wybrane przykłady z realizacji
- posadowianie rurociągów na znacznych głębokościach przy zaleganiu w podłożu warstw słabych - praktyczne przykłady
- wykonawstwo robót fundamentowych związanych z posadowieniem fundamentów i konstrukcji drogowych z głębiej zalegającą w podłożu warstwą słabą, z uwzględnieniem procedury EBGeo i BS 8006
- nośność słabych podłoży z systemami geokomórkowymi - przykład obliczeniowy
- zasady wbudowywania geosyntetyków w nasypy jako „poduszki”
- warunki techniczne wykonywania i odbioru robót

2. Omówienie na przykładach nieprawidłowości występujących podczas projektowania, realizacji i oddawania do użytku obiektów budowlanych - również na żywo przez internet (on-line) - szkolenie 4-godzinne

Program szkolenia:

1. Problemy na etapie projektowania
 - zgodność z decyzjami i uzgodnieniami
 - praktyczne stosowanie przepisów dotyczących projektu budowlanego
 - kompletność projektu, projekty wykonawcze
2. Rozpoczęcie inwestycji
 - kiedy zawiadamiać nadzór budowlany
 - powołanie osób funkcyjnych na budowie
 - dzienniki budowy
3. Prowadzenie robót budowlanych
 - błędy w dokumentacji budowy
 - stosowanie i dokumentowanie wyrobów budowlanych
 - nieprawidłowości we wprowadzaniu zmian istotnych i nieistotnych
 - tablica informacyjna, ogłoszenie i plan BIOZ
4. Zakończenie budowy i oddanie obiektu do użytkowania
 - problemy z dokumentacją powykonawczą
 - wystąpienie do organu nadzoru budowlanego
 - użytkowanie częściowe i przed zakończeniem wszystkich robót budowlanych
5. Dyskusja i wolne wnioski

Szkolenie poprowadzi mgr inż. Krzysztof Piątek. Uczestnicy otrzymają materiały szkoleniowe

Notka biograficzna

Mgr inż. Krzysztof Piątek: wykształcenie 1983 - 1988 Politechnika Krakowska Wydział Inżynierii Lądowej, specjalność - technologia i organizacja

budownictwa; 1992 - Uprawnienia budowlane - specjalność konstrukcyjno-budowlana, wykonawcze i projektowe; doświadczenie zawodowe: 11.1988 - 9.1989 Rzeszowskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego RESBUD /staż/, wojsko; 10.1989 - 05.1993 EKOPOL Sp z o.o. Rzeszów - specjalista d/s przygotowania produkcji, kierownik budowy; 07.1993 - 01.1994 Inżynieria Rzeszów; Wipol Sp z o. o. Rzeszów - kierownik budowy; 02.1994-11.1996 Urząd Wojewódzki w Rzeszowie Wydział Architektury, Budownictwa i Urbanistyki Inspektor Wojewódzki; 12.1996-12.1998 Główny Urząd Nadzoru Budowlanego w Warszawie X Terenowe Biuro Inspekcji-Kontrolne w Rzeszowie, starszy specjalista; 12.1996 - do dziś Wojewódzki Inspektorat Nadzoru Budowlanego w Rzeszowie; prowadzenie szkoleń: 12.1996 - do dziś z zakresu prawa budowlanego, przepisów wykonawczych, procedur administracyjnych m.in. RCSA Rzeszów, Centrum Szkoleniowe Samorządu Terytorialnego, Betakom Rzeszów, PDK OIIB Rzeszów, PZITB.

Termin i miejsce szkolenia

02.12.2013 r. (poniedziałek) od 16.00 do 20.00 **Dębica**
- Restauracja „Stomilanka”, ul. Ignacego Lisa nr 1 (stołówka Stomilu).

03.12.2013 r. (wtorek) od 10.00 do 14.00 **Rzeszów**
- siedziba PDK OIIB ul. Słowackiego 20, VI piętro, sala wykładowa 604.

04.12.2013 r. (środa) od 16.00 do 20.00 **Jarosław**
- Zespół Placówek Oświatowo-Wychowawczych, ul. Reymonta 1.

09.12.2013 r. (poniedziałek) od 16.00 do 20.00 **Krosno**
- Restauracja „Bohema” ul. Okrzei 1.

10.12.2013 r. (wtorek) od 16.00 do 20.00 **Przemyśl**
- Hotel Gromada ul. Wyb. M. J. Piłsudskiego 4.

11.12.2013 r. (środa) od 16.00 do 20.00 **Tarnobrzeg**
- Sala Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych Nr 3, ul. Świętej Barbary 1B.

B. WARSZTATY KOMPUTEROWE

(grupy 12-osobowe)

UWAGA:

Warunkiem zorganizowania szkolenia jest frekwencja min. 7 uczestników - symboliczna odpłatność - dla usprawnienia organizacji warsztatów podaj swój numer telefonu kontaktowego.

Warsztaty odbywać się będą w grupach 12-osobowych w sali komputerowej wyposażonej w rzutnik multimedialny. Symboliczną odpłatność w wysokości **30 zł** należy wpłacić w terminie 14 dni przed planowanym szkoleniem na konto **Bank Zachodni WBK S.A. Nr 61 1500 1100 1211 0005 2361 0000**, z dopiskiem w tytule nazwy warsztatów. W przypadku rezygnacji kwota wpłaty nie podlega zwrotowi.

1. Warsztaty z programu ROBOT

- szkolenie 24-godzinne

Prezentację poprowadzi mgr inż. Krzysztof Majda

Notka biograficzna

Mgr inż. Krzysztof Majda (Rzeszów, 30.10.1981): wykształcenie - mgr inż. Politechniki Rzeszowskiej im. I. Łukasiewicza; zatrudniony w firmie MAT - Autoryzowanym Centrum Treningowym Autodesk od 2007 roku jako specjalista ds. CAD oraz certyfikowany trener AutoCAD; w okresie 5 ostatnich lat przeszkolonych ok. 800 osób, różnych branż i na różnych poziomach zaawansowania oraz kilkanaście wdrożeń oprogramowania Autodesk w firmach w całym kraju.

Terminy i miejsce warsztatów

22,23,24.11.2013 r. od 9.00 do 17.00 (piątek, sobota, niedziela) z przerwą obiadową

Rzeszów - siedziba PDK OIIB, ul. Słowackiego 20, VI piętro, sala komputerowa nr 609

2. Warsztaty z programu AutoCad 2014

- szkolenie 24-godzinne

Program szkolenia:

- Interfejs programu:
 - Menu programu Autodesk AutoCAD 2011
 - Wygląd głównego okna aplikacji
 - Wprowadzanie poleceń
 - Dopasowanie programu do potrzeb użytkownika
 - Dostosowanie „Kart” i „Paneli”
 - Otwieranie i zapisywanie rysunków w dowolnych formatach
- Podstawowe narzędzia rysunkowe
- Narzędzia modyfikacji
- Narzędzia rysowania precyzyjnego
- Podgląd rysunku
- Warstwy, rodzaje linii, kolory
- Bloki rysunkowe
- Napisy
- Tabele
- Wymiarowanie
- Kreskowanie, wypełnianie obszarów, styl kreskowania
- Obszar papieru
- Rysunek izometryczny
- Tworzenie własnych szablonów rysunkowych
- Przygotowanie wydruku

Szkolenie poprowadzi mgr inż. Krzysztof Majda

Terminy i miejsce warsztatów

06,07,08.12.2013 r. od 9.00 do 17.00 (piątek, sobota, niedziela) z przerwą obiadową

Rzeszów - siedziba PDK OIIB, ul. Słowackiego 20, VI piętro, sala komputerowa nr 609

C. PREZENTACJA Z PROMOCYJNĄ SPRZEDAŻĄ

1. Program Zuzia i PDF kosztorys:

Prezentacja 3-godzinna
Prezentację poprowadzi mgr inż. Piotr Widak.

Notka biograficzna

Mgr inż. Piotr Widak: - wykładowca z dziedziny kosztorysowania robót budowlanych od 2005 r. Autoryzowany przedstawiciel oprogramowań Zuzia,

ZuziaBim, metriCAD, Budin, - uzyskana akredytacja jako jednostka szkoleniowa producenta DATACOMP. Instytucja szkoleniowa wpisana pod numerem 2.18/00151/2007.

Termin i miejsce promocji i sprzedaży

Rzeszów - 07.12.2013 r. (sobota) od 10.00 do 13.00
- Hotel Twierdza, ul. Podkarpacka 10.

Każdy czynny członek Podkarpackiej Izby może złożyć wniosek do Komisji Doskonalenia Zawodowego i uzyskać dofinansowanie do 50% ceny programu, ale nie więcej niż 500 zł

Promocyjna sprzedaż do 20.12.2013 r.

ZAPROSZENIE NA BEZPŁATNE SZKOLENIA ORGANIZOWANE PRZEZ PDK OIIB W I KWARTALE 2014 r.

Warunkiem uczestnictwa w bezpłatnych szkoleniach jest zgłoszenie udziału w biurze PDK OIIB 35-060 Rzeszów, ul. Słowackiego 20 pok. 601 lub telefonicznie pod numerem 017 850-77-05 w. 26, fax 017 850-77-07 lub pocztą elektroniczną na adres: szkolenia@pdk.piib.org.pl. Zgłoszenia należy przesyłać na 7 dni przed datą rozpoczęcia szkolenia.

A. SZKOLENIA

1. Odbiór robót budowlanych jako podstawowy obowiązek inwestora - również na żywo przez internet (on-line) - szkolenie 4 godzinne

Program szkolenia:

1. Forma odbioru prac (protokół dwustronny, jednostronny, brak formalnego odbioru)
2. Wady robót budowlanych a uprawnienie inwestora do odmowy odbioru robót
3. Skutki prawne odbioru lub braku odbioru robót budowlanych - roszczenia cywilnoprawne inwestora i wykonawcy.

Szkolenie poprowadzi mgr Tomasz Banaś.
Uczestnicy otrzymają materiały szkoleniowe.

Termin i miejsce szkolenia

13.01.2014 r. (poniedziałek) od 16.00 do 20.00 - **Dębica**, Restauracja „Stomilanka”, ul. Ignacego Lisa nr 1 (stołówka Stomilu)

14.01.2014 r. (wtorek) od 10.00 do 14.00 - **Rzeszów**, siedziba PDK OIIB, ul. Słowackiego 20, VI piętro, sala wykładowa 604

15.01.2014 r. (środa) od 16.00 do 20.00 - **Jarosław**, Zespół Placówek Oświatowo-Wychowawczych, ul. Reymonta 1

20.01.2014 r. (poniedziałek) od 16.00 do 20.00 - **Krosno**, Restauracja „Bohema”, ul. Okrzei 1

21.01.2014 r. (wtorek) od 16.00 do 20.00 - **Przemyśl**, Hotel Accademia (dawnej Hotel Gromada) ul. Wyb. M. J. Piłsudskiego 4

22.01.2014 r. (środa) od 16.00 do 20.00 - **Tarnobrzeg**, Sala Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych Nr 3, ul. Świętej Barbary 1B

2. Projektowanie, badania i specyfikacje robót palowych - metody i procedury wg Eurokodu 7 - również na żywo przez internet (on-line) - szkolenie 8 godzinne

Program szkolenia:

1. Norma Eurokod 7 i wykonawcze normy palowe (rodzaje pali i technologia ich wykonania)
2. Badania gruntu do projektów fundamentów palowych

3. Badania pali (metody i rodzaje badań, programy badań, wyniki badań i ich interpretacja)

4. Metody projektowania pali wg Eurokodu 7 (przykłady):

a. Projektowanie na podstawie badań podłoża (obliczeń)

b. Projektowania na podstawie badań nośności pali statycznych lub/i dynamicznych

c. Projektowania metodą obserwacyjną

5. Wykonawstwo robót palowych - wybrane zagadnienia (m.in. projektowanie platform roboczych pod pracę ciężkiego sprzętu)

6. Specyfikacje robót palowych (dobór właściwych sposobów i metod kontroli robót palowych, jednostki obmiarowe)

Szkolenie poprowadzi dr inż. Dariusz Sobala.
Uczestnicy otrzymają materiały szkoleniowe.

Notka biograficzna

Dr inż. Dariusz Sobala jest absolwentem i pracownikiem naukowo-dydaktycznym Politechniki Rzeszowskiej; kieruje pracownią projektową firmy Aarsieff sp.z o.o.; stopień naukowy doktora nauk technicznych uzyskał na Politechnice Warszawskiej; autor kilkudziesięciu publikacji naukowych i popularno-naukowych. Jako czynny projektant z ponad 15-letnim doświadczeniem zawodowym jest autorem lub współautorem kilkuset projektów, ocen i ekspertyz dotyczących konstrukcji mostowych oraz fundamentów palowych.

Termin i miejsce szkolenia

11.01.2014 r. (sobota) od 9.00 do 17.00 - **Rzeszów**, siedziba PDK OIIB, ul. Słowackiego 20, VI piętro, sala wykładowa 604 z przerwą obiadową

3. Zwiększenie bezpieczeństwa użytkowania obiektów wielkopowierzchniowych przez automatyczny monitoring stalowych konstrukcji dachów - wytyczne do przygotowania koncepcji, projektowania i kosztorysowania dla Projektantów Konstruktorów, inwestora - również na żywo przez internet (on-line)
- szkolenie 3-godzinne

CZĘŚĆ I - Działanie i projektowanie Systemu WiSeNe®

1. Przedstawienie firmy WiSeNe Sp. z o.o.
2. Przepisy prawne dotyczące monitorowania konstrukcji obiektów wielkopowierzchniowych
3. Działanie systemu automatycznego monitorowania stalowych konstrukcji dachów - prezentacja Systemu
4. Interfejs użytkownika - pokaz na żywo

5. Rola Konstruktora obiektu - opracowanie Projektu Realizacyjnego Systemu WiSeNe®

6. Przykłady realizacji

7. Wymogi/ograniczenia Systemu

8. Możliwość modernizacji/rozbudowy Systemu

9. Budżetowanie kosztów wykonania Systemu

CZĘŚĆ II - Uzyskane efekty wdrożenia Systemu, współpraca z Konstruktorami obiektów

10. Obiekty referencyjne

11. Osiągnięte efekty wdrożenia Systemu w zakresie bezpieczeństwa

12. Osiągnięte ekonomiczne efekty wdrożenia Systemu

13. Współpraca z Konstruktorami obiektów

14. Podsumowanie, pytania i odpowiedzi

Szkolenie poprowadzi dr inż. Zbigniew Pióro.
Uczestnicy otrzymają materiały szkoleniowe

Termin i miejsce szkolenia

28.01.2014 r. (wtorek) od 10.00 do 13.00 - **Rzeszów**, siedziba PDK OIIB, ul. Słowackiego 20, VI piętro, sala wykładowa 604

4. Aktualne wymaganie dotyczące wprowadzania do obrotu i znakowania wyrobów budowlanych, dokumentacja towarzysząca wyrobowi. inwestora - również na żywo przez internet (on-line) - szkolenie 4-godzinne

Program szkolenia:

1. CPR (Construction Products Regulation) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EWG
2. Wzór Deklaracji Właściwości Użytkowych - porównanie z poprzednio obowiązującym wzorem Deklaracji Zgodności, zawartość deklaracji, dostarczanie deklaracji z wyrobami budowlanymi
3. Zasady znakowania wyrobów budowlanych w systemie europejskim i krajowym (znakowanie CE i znakowane znakiem budowlanym, kiedy nie znakować wyrobów, zasady umieszczania znakowania)
4. Obowiązki producentów, upoważnionych przedstawicieli, importerów i dystrybutorów
5. Specyfikacje techniczne wyrobów: Normy wyrobów (zharmonizowane), Europejskie dokumenty oceny (EDO) i Europejskie oceny techniczne (ETA), krajowe oceny techniczne
6. Nowe systemy oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych i rola w nich jednostek notyfikowanych
7. Procedury uproszczone dotyczące wprowadzania wyrobów do obrotu - dla kogo i na jakich warunkach

- 8. Organy notyfikujące i jednostki notyfikowane
- wymagania dotyczące jednostek notyfikowanych, obowiązki w zakresie informowania,
9. Nadzór rynku wyrobów budowlanych
10. Zmiany w polskich przepisach - Nowelizacja ustawy o wyrobach budowlanych, Ustawy o systemie oceny zgodności

Szkolenie poprowadzi mgr inż. Marta Kiernia-Hnat.
Uczestnicy otrzymają materiały szkoleniowe.

Notka biograficzna

Mgr inż. Marta Kiernia-Hnat: ukończone studia dzienne magisterskie na Politechnice Rzeszowskiej, kierunek - Budownictwo, specjalność - konstrukcje inżynierskie - budowa i utrzymanie mostów; studia podyplomowe - Zintegrowane zarządzanie jakością, środowiskiem i bezpieczeństwem; od 2001 roku praca w Centrum Technologicznym Budownictwa przy Politechnice Rzeszowskiej Sp. z o.o., która jest jednostką badawczą zajmującą się badaniem wyrobów budowlanych - jest to jednostka akredytowana i notyfikowana uczestnicząca w systemach oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych wyrobów budowlanych; z ramienia CTB uczestniczy w pracach Polskiej Grupy Jednostek Notyfikowanych oraz komitetach technicznych PKN. W roku 2003 praca na stanowisku inżyniera budowy w przedsiębiorstwie Mosty Łódź S.A.; od 2004 r. posiada uprawnienia budowlane do kierowania robotami budowlanymi w specjalności mostowej; w latach 2008-2012 pełnienie funkcji inspektora materiałowego-technologa przy realizacji kontraktów drogowych.

Termin i miejsce szkolenia

03.02.2014 r. (poniedziałek) od 16.00 do 20.00 - **Dębica**, Restauracja „Stomilanka”, ul. Ignacego Lisa nr 1 (stołówka Stomilu)
04.02.2014 r. (wtorek) od 10.00 do 14.00 - **Rzeszów**, siedziba PDK OIIB, ul. Słowackiego 20, VI piętro, sala wykładowa 604
05.02.2014 r. (środa) od 16.00 do 20.00 - **Jarosław**, Zespół Placówek Oświatowo-Wychowawczych, ul. Reymonta 1
10.02.2014 r. (poniedziałek) od 16.00 do 20.00 - **Krosno**, Restauracja „Bohema”, ul. Okrzei 1
11.02.2014 r. (wtorek) od 16.00 do 20.00 - **Przemyśl**, Hotel Accademia (dawniej Hotel Gromada) ul. Wyb. M. J. Piłsudskiego 4
12.02.2014 r. (środa) od 16.00 do 20.00 - **Tarnobrzeg**, Sala Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych Nr 3, ul. Świętej Barbary 1B

5. Zakres badań i dokumentacji geotechnicznej dla obiektów budowlanych w świetle wymagań określonych w Rozporządzeniu Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25.04.2012 r.

i Eurokodzie 7-2. inwestora - również na żywo przez internet (on-line)
- szkolenie 5-godzinne

Program szkolenia:

- Eurokod 7-2 - wybrane zagadnienia
- planowanie badań podłoża
- kategorie metod pobierania prób gruntów i skał
- badania polowe gruntów i skał
- etapy badań podłoża
- rozmieszczanie i głębokość punktów badawczych
- kategorie geotechniczne
- zakres badań i dokumentacji geotechnicznych dla obiektów budowlanych w świetle wymagań określonych w nowych przepisach wykonawczych, a szczególnie
- Roz. Min. Transp., Bud. i Gosp. Morskiej w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych z dnia 25.04.2012 r.
- Ustawy „Prawo geologiczne i górnicze” z 9.06.2011 r.
- Rozp. Min. Środ. w sprawie dokumentacji hydrogeologicznych i dokumentacji geologiczno-inżynierskich z 23.12.2011 r.
- badania kategorii I
- badania kategorii II: zakres badań, opis zakresu dokumentacji
- badania kategorii III: program badań, wykonywanie badań, zasady sporządzania dokumentacji,
- zatwierdzanie dokumentacji przez organ
- ustalanie wartości wyprowadzonych - zasady

Szkolenie poprowadzi mgr inż. Piotr Jermołowicz.
Uczestnicy otrzymają materiały szkoleniowe.

Termin i miejsce szkolenia

18.02.2014 r. (wtorek) od 10.00 do 15.00 - **Rzeszów**, siedziba PDK OIIB, ul. Słowackiego 20, VI piętro, sala wykładowa 604

6. Pierwsza Pomoc

Nie pytaj, czy takie szkolenie jest Ci potrzebne? 80% sytuacji, w których będziesz udzielał pierwszej pomocy dotyczy rodziny lub znajomych - teraz już wiesz, że warto.

Podczas szkolenia z pierwszej pomocy nauczysz się zasad udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej oraz przywracania krążenia i oddechu nieprzytomnemu człowiekowi. Kurs przygotowuje Cię do niesienia pomocy w codziennym życiu, np. w czasie wypadku na budowie czy komunikacyjnego.

Szkolenie poprowadzi firma „Mentor”.
Uczestnicy otrzymają materiały szkoleniowe.

Termin i miejsce szkolenia

25 luty 2014 r. (wtorek) od 10.00 do 14.00 - **Rzeszów**, siedziba PDK OIIB, ul. Słowackiego 20, VI piętro, sala wykładowa 604 - grupa 10-osobowa

7. Osuszanie obiektów starej zabudowy inwestora - również na żywo przez internet (on-line) - szkolenie 5-godzinne

Program szkolenia:

1. Problemy wilgotnościowe w starym budownictwie
2. Sposoby wykonywania przepon w przegrodach budowlanych
 - 2.1. Metody mechaniczne
 - 2.2. Iniekcyjne wykonywanie przepon
 - Iniekcje klasyczne
 - Przepony strukturalne i kurtynowe
 - Iniekcja z udziałem czynnika termicznego
 - Elektroiniekcja
 - 2.3. Ekrany wentylacyjne
 - 2.4. Inne metody
3. Tynki renowacyjne
4. Tynki tracone
5. Osuszanie obiektów budowlanych
 - 5.1. Osuszanie naturalne
 - 5.2. Stare metody osuszania
 - 5.3. Osuszanie sztuczne
 - Osuszanie za pomocą nagrzewnic
 - Osuszanie z wykorzystaniem kondensacyjnych osuszaczy powietrza
 - Osuszanie metodą absorpcyjną
 - Osuszanie metodą mikrofalową
 - Osuszanie metodą łączną
 - Obniżenie wilgotności masowej fragmentu przegrody
 - w strefie iniekcji
 - Zastosowanie urządzeń wykorzystujących interferencję magnetyczną
 - Użycie pomp próżniowych
6. Podsumowanie tematyki w aspekcie użytkowym

Szkolenie poprowadzi dr inż. Jerzy Karyś.
Uczestnicy otrzymają materiały szkoleniowe

Termin i miejsce szkolenia

11.03.2014 r. (wtorek) od 10.00 do 15.00 - **Rzeszów**, siedziba PDK OIIB, ul. Słowackiego 20, VI piętro, sala wykładowa 604

8. Efektywność energetyczna budynków w świetle zmian aktów prawnych - również na żywo przez internet (on-line) - szkolenie 4-godzinne

Program szkolenia:

1. Zmiana warunków technicznych
2. Zmiana metodologii dotyczącej charakterystyki energetycznej budynków
3. Wpływ w/w zmian na zapotrzebowanie ciepła

Szkolenie poprowadzi dr inż. Bożena Babiarz.
Uczestnicy otrzymają materiały szkoleniowe.

Notka biograficzna

Mgr inż. Bożena Babiarz: w roku 1995 uzyskała dyplom mgr inż. Politechniki Rzeszowskiej, a w 2002 roku tytuł doktora na Politechnice Krakowskiej; jest członkiem Polskiego Związku Inżynierów i Techników Sanitarnych, członkiem Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa gdzie udziela się w pracach komisji doskonalenia zawodowego oraz rady programowej biuletynu PDK OIIB; autorka i współautorka 53 publikacji naukowych, w tym podręcznika akademickiego pt. „Ogrzewnictwo”, „Podręcznika przygotowania i realizacji inwestycji w energetyce wiatrowej” i poradnika technicznego pt. „Warunki techniczne jakim powinny odpowiadać obiekty i ich usytuowanie” oraz wielu opracowań projektowych z zakresu instalacji i sieci grzewczych, wodociągowych, kanalizacyjnych, audytów energetycznych i obliczeń inżynierskich; promotor 75 prac dyplomowych magisterskich i inżynierskich (6 prac wyróżniono, 2 prace zostały nagrodzone uzyskując II i III miejsce w konkursie na najlepszą pracę dyplomową zorganizowanym przez PZITS); prowadziła liczne szkolenia między innymi w Polskim Zrzeszeniu Inżynierów i Techników Sanitarnych Oddział Podkarpacki, Consulting Partner, Podkarpackiej Agencji Energetycznej S.A. oraz Podkarpackiej Okręgowej Izbie Inżynierów Budownictwa.

Termin i miejsce szkolenia

03.03.2014 r. (poniedziałek) od 16.00 do 20.00 - **Dębica**, Restauracja „Stomilanka”, ul. Ignacego Lisa nr 1 (stołówka Stomilu)

05.03.2014 r. (środa) od 10.00 do 14.00 - **Rzeszów**, siedziba PDK OIIB, ul. Słowackiego 20, VI piętro, sala wykładowa 604

06.03.2014 r. (czwartek) od 16.00 do 20.00 - **Jarosław**, Zespół Placówek Oświatowo-Wychowawczych, ul. Reymonta 1

10.03.2014 r. (poniedziałek) od 16.00 do 20.00 - **Krosno**, Restauracja „Bohema”, ul. Okrzei 1

12.03.2014 r. (środa) od 16.00 do 20.00 - **Przemyśl**, Hotel Accademia (dawnej Hotel Gromada) ul. Wyb. M. J. Piłsudskiego 4

13.03.2014 r. (czwartek) od 16.00 do 20.00 - **Tarnobrzeg**, Sala Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych Nr 3, ul. Świętej Barbary 1B

9. Warunki p.poż. na etapie projektowania i realizacji inwestycji - również na żywo przez internet (on-line) - szkolenie 5-godzinne

Tematyka seminarium - szkolenia

1. Usytuowanie budynków ze względu na bezpieczeństwo pożarowe

- 2. Klasyfikacja części budynków o różnym przeznaczeniu
 3. Oddzielenia przeciwpożarowe
 4. Opracowywanie i uzgadnianie projektów budowlanych
 5. Poziome i pionowe drogi ewakuacyjne.
 6. Piony nawodnione

Szkolenie poprowadzi mgr inż. Lucjan Gładysz.
 Uczestnicy otrzymają materiały szkoleniowe.

Notka biograficzna

Mgr inż. Lucjan Gładysz: studia w Szkole Głównej Służby Pożarniczej - uzyskany tytuł mgr inż. Pożarnictwa; 1998 - 2003 - praca w jednostkach straży pożarnej (od 1992 r. w Państwowej Straży Pożarnej) 1999-2003 - na stanowisku Komendanta Miejskiego PSP w Przemyślu; 1995 - zdanie egzaminu i uzyskanie uprawnień rzeczoznawcy ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych; od 2003 - prowadzenie usług w zakresie rzeczoznawstwa i doradztwa przeciwpożarowego.

Ważniejsze obiekty uzgodnione pod względem spełnienia przepisów przeciwpożarowych i oddane do użytkowania: Zakłady produkcyjne KRO-NOSPAN - Mielec, Zakład HPL Pustków, Zakłady produkcyjne Grupy BRW (Mielec, Biłgoraj, Dachnów), Niektóre obiekty technologiczne ZCH Organika Sarzyna, Obiekt Sky Tower we Wrocławiu, oraz wiele innych obiektów - w tym budynków średniowysokich i wysokich mieszkalnych, Piony nawodnione

Termin i miejsce szkolenia

04.03.2014 r. (wtorek) od 10.00 do 15.00 - **Rzeszów**, siedziba PDK OIIB, ul. Słowackiego 20, VI piętro, sala wykładowa 604

10. Co nowego w Prawie budowlanym - również na żywo przez internet (on-line) - szkolenie 4-godzinne

Program szkolenia:

1. Zmiany w ustawie - Prawo budowlane
2. Wyroby budowlane i nowe regulacje
3. Nowelizacje rozporządzeń w sprawach:
 - 1) projektu budowlanego
 - 2) charakterystyki energetycznej
 - 3) warunków technicznych
4. Kodeks urbanistyczno-budowlany - aktualny stan zaawansowania prac
5. Deregulacja zawodów budowlanych

Szkolenie poprowadzi mgr Marian Pędłowski.
 Uczestnicy otrzymają materiały szkoleniowe.

Notka biograficzna

Mgr Marian Pędłowski: długoletni pracownik administracji i nadzoru budowlanego; przez kilka lat

prowadził działalność gospodarczą w zakresie projektowania i nadzorowania w budownictwie; pracuje na stanowisku Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Stalowej Woli; członek Zespołu Doradców i Ekspertów PDK OIIB w Rzeszowie; od kilku lat prowadzi szkolenia dla członków Izby, pracowników samorządowych oraz innych podmiotów, z zakresu prawa budowlanego i przepisów wykonawczych.

Termin i miejsce szkolenia

17.03.2014 r. (poniedziałek) od 16.00 do 20.00 - **Dębica**, Restauracja „Stomilanka”, ul. Ignacego Lisa nr 1 (stołówka Stomilu)

18.03.2014 r. (wtorek) od 10.00 do 14.00 - **Rzeszów**, siedziba PDK OIIB, ul. Słowackiego 20, VI piętro, sala wykładowa 604

19.03.2014 r. (środa) od 16.00 do 20.00 - **Jarosław**, Zespół Placówek Oświatowo-Wychowawczych, ul. Reymonta 1

24.03.2014 r. (poniedziałek) od 16.00 do 20.00 - **Krosno**, Restauracja „Bohema”, ul. Okrzei 1

25.03.2014 r. (wtorek) od 16.00 do 20.00 - **Przemyśl**, Hotel Accademia (dawnej Hotel Gromada) ul. Wyb. M. J. Piłsudskiego 4

26.03.2014 r. (środa) od 16.00 do 20.00 - **Tarnobrzeg**, Sala Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych Nr 3, ul. Świętej Barbary 1B

B. WARSZTATY KOMPUTEROWE

(grupy 12-osobowe)

UWAGA:

Warunkiem zorganizowania szkolenia jest frekwencja min. 7 uczestników - symboliczna odpłatność - dla usprawnienia organizacji warsztatów podaj swój numer telefonu kontaktowego.

Warsztaty odbywać się będą w grupach 12-osobowych w sali komputerowej wyposażonej w rzutnik multimedialny. Symboliczną odpłatność w wysokości **30 zł** należy wpłacić w terminie 14 dni przed planowanym szkoleniem na konto **Bank Zachodni WBK S.A. Nr 61 1500 1100 1211 0005 2361 0000**, z dopiskiem w tytule nazwy warsztatów. W przypadku rezygnacji kwota wpłaty nie podlega zwrotowi.

1. Norma dla początkujących

Szkolenie poprowadzi dr hab. inż. Edyta Plebankiewicz.

Notka biograficzna

Dr hab. inż. Edyta Plebankiewicz: absolwentka Politechniki Krakowskiej, od 1995 pracownik Instytutu Zarządzania w Budownictwie i Transporcie

Wydziału Inżynierii Lądowej Politechniki Krakowskiej, od września 2013 pełni funkcję dyrektora tego instytutu; wykładowca na studiach podyplomowych, kursach i szkoleniach z zakresu kosztorysowania robót budowlanych; od kilku lat prowadzi szkolenia z zakresu kosztorysowania w programie Norma Pro dla członków Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Terminy i miejsce warsztatów

18,19.01. 2014 r. 9.00 do 17.00 (sobota, niedziela) z przerwą obiadową.

Rzeszów - siedziba PDK OIIB, ul. Słowackiego 20, VI piętro, sala komputerowa nr 609

2. Kurs fotografii

Program szkolenia:

1. Budowa współczesnego aparatu fotograficznego:
 - proces powstawania obrazu cyfrowego
 - matryca
 - optyka
 - rodzaje współczesnych aparatów cyfrowych
2. Podstawowe pojęcia i parametry w fotografii:
 - rozdzielczość aparatu i obrazu fotograficznego, kompresja plików
 - formaty zapisu zdjęć
 - ogniskowa, jasność obiektywu, zoom, autofokus
 - ostrość, głębia ostrości
 - czułość matrycy
 - ekspozycja: przysłona, czas migawki, korekta ekspozycji, histogram
 - temperatura barwowa i balans bieli
3. Obsługa aparatu fotograficznego:
 - parametry do ustawienia
 - analiza i wybór trybów fotografowania
 - programy tematyczne
4. Dodatkowe akcesoria fotograficzne: światło w fotografii, wykorzystywanie światła, modelowanie światła
5. Kompozycja obrazu fotograficznego: budowa kadru, perspektywa, elementy kompozycji (linia, kształt, forma, faktura, wzór, kolor)
6. Zasady fotografowania wybranych tematów: krajozobraz, architektura, portret, reportaż, martwa natura, makro, zdjęcia ruchu
7. Prezentacje i analiza fotografii uczestników szkolenia
8. Praktyczne zajęcia warsztatowe w sali oraz w plenerze w różnych warunkach oświetleniowych z wykorzystaniem dodatkowych akcesoriów

Szkolenie poprowadzi mgr Zdzisław Świeca

Notka biograficzna

mgr Zdzisław Świeca: Wykształcenie: wyższe techniczne. Przygodę z fotografią rozpoczął jeszcze w szkole podstawowej, fotografia jest jego pasją i drugim zawodem; w roku 1971 zostaje członkiem Rzeszowskiego Towarzystwa Fotograficznego i od

tego czasu aktywnie zajmuje się fotografią artystyczną, użytkową oraz działalnością w zorganizowanym ruchu fotograficznym; Uczestnik konkursów i wystaw o zasięgu krajowym i międzynarodowym; w latach 1980 - 1993 pełnił funkcję wiceprezesa d/s Artystycznych w RzTF, a w latach 1993 - 1995 prezesa RzTF; laureat wielu nagród i wyróżnień. Za działalność fotograficzną otrzymał między innymi: Srebrną i Złotą Odznakę Polskiej Federacji Stowarzyszeń Fotograficznych, odznaczenie Ministra Kultury i Sztuki - Zasłużony Działacz Kultury, Srebrny medal FASF w Polsce, Medal ZPAF 150-lecia Fotografii, wielokrotnie nagrody Prezydenta Miasta Rzeszowa, w roku 1975 uzyskał dyplom Kuratorium Oświaty zawodowego Mistrza Fotografii; organizował pracownie i prowadził szkolenia specjalistyczne dla fotografów w różnych firmach; wykonuje różnorodną tematycznie fotografię, głównie do celów wydawniczych; aktualnie wykładowca fotografii na Uniwersytecie Rzeszowskim; członek Rzeszowskiego Stowarzyszenia Fotograficznego.

Terminy i miejsce warsztatów

8,15,22,29 styczeń 2014 r. od 16.00 do 20.00 (środa)

9,16,23 kwiecień 2014 r. od 16.00 do 20.00 (środa)

07 maj 2014 r. od 16.00 do 20.00 (środa)

Rzeszów - siedziba PDK OIIB, ul. Słowackiego 20, VI piętro, sala komputerowa nr 609

3. Nowoczesne techniki kosztorysowania

Dzień I - warsztat teoretyczny

1. Zawód kosztorysant
2. Podstawy prawne regulujące zakres kosztorysowania
3. Cel, funkcja, zadania, rodzaje kosztorysów
4. Kosztorys Inwestorski - zasad i metody wykonania prawo zamówień publicznych
5. Przedmiot zamówienia - zasady i metody wykonania
6. Przedmiar robót do kosztorysu inwestorskiego a do przedmiotu zamówienia
7. Wynagrodzenie ryczałtowe, kosztorysowe, powykonawcze, mieszane
8. Forma kosztorysu ofertowego w postępowaniu przedmiotu zamówienia
9. Kosztorys ofertowy, inwestorski - zasady i metody wykonania w kosztorysowaniu powszechnym
10. Egzamin podsumowujący

Dzień II - warsztat praktyczny ZUZIA

1. Wprowadzenie do systemów wspomagających proces: przedmiarowania, kosztorysowania, rozliczania, harmonogramowania
2. Funkcje kosztorysów w systemie kosztorysowym
3. Struktura kosztorysów
4. Forma odczytywania kosztorysów, przedmiarów, dokumentacji projektowej

- 5. Forma odczytu cenników kosztorysowania szczegółowego, uproszczonego, scalonego,
- 6. Rola strony tytułowej, założeń wyjściowych, danych wyjściowych, klauzul w procesie kosztorysowania
- 7. Definiowanie poprawnych formuł kosztorysowych metody szczegółowej
- 8. Struktura kosztorysu w ujęciu kosztu roboty podstawowej, tymczasowej i towarzyszącej
- 9. Struktura kosztorysu w ujęciu wspólnego słownika zamówień
- 10. Podstawa poprawnego generowania kosztorysu dla rozliczenia kosztorysowego, ryczałtowego, powykonawczego, zamiennego względem przedmiotu zamówienia
- 11. Pojęcie kosztorysowania prostego w systemie kosztorysowym,
- 12. Wprowadzenie do kosztorysowania prostego
- 13. Ćwiczenia kosztorysowania prostego
- 14. Egzamin podsumowujący

Dzień III - warsztat praktyczny MetriCA w technologii 2D

- 1. Wprowadzenie do systemu wspomagający technologię przedmiarowania 2D
- 2. Przedmiar w ujęciu techniki tradycyjnej, zmiennych lokalnych, zmiennych globalnych sum częściowych, odwoływań, oraz techniki 2D
- 3. Odczytywanie rysunków dokumentacji projektowej
- 4. Formatowanie podkładów do celów przedmiarowych
- 5. Tworzenie obiektów przedmiarowych
- 6. Techniki przedmiarowania powierzchniowego, kubaturowego, długościowego, ilościowego, złożonego
- 7. Generowanie raportów sum częściowych
- 8. Importowanie sum częściowych w systemie kosztorysowym

Dzień IV - warsztat praktyczny ZUZIA, PDF KOSZTORYS, BUDIN

- 1. Wprowadzenie do kosztorysowania złożonego
- 2. Struktura i funkcja kosztorysu złożonego
- 3. Praca kosztorysu na wielu kosztorysach
- 4. Sporządzanie kosztorysów według technik scalania - dla roboty podstawowej
- 5. Raportowanie kosztorysu do formatu Excela, Pdf
- 6. Ćwiczenia kosztorysowania złożonego
- 7. Metody weryfikacji kosztorysu w systemie kosztorysowym
- 8. Wprowadzenie do systemu odczytywania kosztorysów i przedmiarów z formatu nieedytowalnego
- 9. Odczytywaniu kosztorysów i przedmiarów robót z formatu Excela, PDF
- 10. Zakładanie szablonów formatujących pliki PDF
- 11. Formatowanie kosztorysów z formatu PDF
- 12. Ćwiczenia na systemie PDF
- 13. Wprowadzenie do systemu rozliczeń BUDIN
- 14. Importowanie kosztorysu
- 15. Formatowanie rozliczeń
- 16. Generowanie raportów rozliczeniowych
- 17. Ćwiczenia na systemie BUDIN
- 18. Egzamin podsumowujący

Dzień V - warsztaty praktyczny ZUZIA HARMONOGRAM, ZUZIA BIM 3D

- 1. Wprowadzenie do systemu harmonogramowania
- 2. Kosztorys do celów harmonogramowania
- 3. Wprowadzenie do planowania zadań oraz sporządzania czynności harmonogramu
- 4. Powiązywanie czynności zadań w planowaniu
- 5. Uzyskiwanie raportów harmonogramu
- 6. Ćwiczenia na systemie ZUZIA HARMONOGRAM
- 7. Istota technologii kosztorysowania 3D
- 8. Wprowadzenie do systemu ZUZIA BIM
- 9. Zarządzanie projektami 3D w systemie kosztorysowym ZUZIA BIM
- 10. Przedmiarowanie robót z wykorzystaniem technologii BIM
- 11. Konwertowanie przedmiaru do postaci kosztorysu w zakresie pojęcia roboty podstawowej
- 12. Uzyskiwanie kosztorysu z technologii BIM
- 13. Egzamin podsumowujący
- 14. Przetwórcza techniczna
- 15. Egzamin końcowy z całego programu szkolenia

Warunki uczestnictwa w szkoleniu:

Ilość osób na szkoleniu uzależniona od ilości stanowisk komputerowych - tj. tyle ile jest komputerów (maksymalnie 13 osób).

Osoby przystępujące do szkolenia powinny bezwzględnie posiadać umiejętność posługiwania się komputerem - wymóg KONIECZNY.

Szkolenie kończy się egzaminem, który zostanie przeprowadzony w ostatnim dniu z podziałem na część teoretyczną i praktyczną poprzez:

- 1. akredytację systemodawcy i Stowarzyszenia Kosztorysantów Budowlanych
- 2. akredytację systemodawcy.

W przypadku pierwszym koszt egzaminu wyniesie 70 zł netto od osoby.

W przypadku drugim koszt egzaminu wyniesie 20 zł netto od osoby.

Opłata za świadectwo po egzaminie.

Szkolenie poprowadzi mgr inż. Piotr Widak.

Notka biograficzna

Mgr inż. Piotr Widak: wykładowca z dziedziny kosztorysowania robót budowlanych; od 2005 r. autoryzowany przedstawiciel oprogramowań Zuzia, ZuziaBim, metriCAD, Budin, - uzyskana akredytacja jako jednostka szkoleniowa producenta DATACOMP. Instytucja szkoleniowa wpisana pod numerem 2.18/00151/2007.

Terminy i miejsce warsztatów

01,02,08,09,16.02.2014 r. od 9.00 do 17.00 (sobota, niedziela) z przerwą obiadową.

Rzeszów - siedziba PDK OIIB, ul. Słowackiego 20, VI piętro, sala komputerowa nr 609

Zaproszenie na wycieczkę

PTTK Oddział w Rzeszowie

ul. Matejki 2, tel. + 48 17 852 88 60, fax + 48 17 850 12 99, www.pttkrzeszow.pl; e-mail biuro@pttkrzeszow.pl
Wpis do rejestru organizatorów turystyki i pośredników turystycznych woj. podkarpackiego nr 044/04

Piękne miasta i zamki Czeskiej Republiki oraz perły Dolnego Śląska

(termin: 6-14.06.2014 r.)

Program wycieczki:

1 DZIEŃ

Wyjazd z Rzeszowa o godz. 5:00. Przejazd trasą: Kraków - Katowice - Cieszyn - Olomuniec - do **Bouzova**. Zwiedzanie jednego z najpiękniejszych w czeskim kraju, romantycznego, neogotyckiego zamku stojącego wśród lasów, który jest bardzo popularny wśród filmowców z Czech i zagranicy. Przejazd przez Olomuniec do **Telču** - jednego z najpiękniejszych miast Republiki Czeskiej (od 1992 r. zabytek UNESCO) nazywanego również Morawską Wenecją, a będącego prawdziwą perłą regionu Południowe Morawy. Zakwaterowanie w hotelu. Spacer po wyjątkowo urokliwym rynku z kompleksem domów renesansowych i barokowych z bogato zdobionymi szczytami i arkadami. Obiadokolacja w restauracji na telczańskim rynku. Wieczorny spacer po mieście, degustacja piwa w restauracji „U Švejka”. Nocleg.

2 DZIEŃ

Śniadanie w hotelu. Zwiedzanie renesansowego **Zamku** będącego rekonstrukcją byłej królewskiej twierdzy wodnej, zdobionego w stylowe sale z kasetonowymi drewnianymi sufitami.

Przejazd do miasta **Jindřichov Hradec**, zwiedzanie trzeciego co do wielkości w Republice Czeskiej kompleksu pałacowego - unikatowego pałacu renesansowego z gotyckim zamkiem zdobionym cennymi, gotyckimi obrazami i okazałym barbakanem. Zwiedzanie neogotyckiego **Zamku Hluboka nad Wełtawą** - siedziby rodu Schwarzenbergów, zwanego czeskim Windsor.

Zamek Hluboka

Przejazd na południe Czech do jednego z najpiękniejszych miast Republiki Czeskiej - **Czeskiego Krumlova**. Zakwaterowanie w hotelu. Obiadokolacja.

Nocny spacer po miasteczku, którego wąskie uliczki średniowiecznej gotyckiej i renesansowej zabudowy skrywają wiele urokliwych zakątków. Nocleg.

3 DZIEŃ

Śniadanie w hotelu. Przejazd do **Zamku Rožmberk** - zwiedzanie XII-wiecznego zamku rodziny Rožmberków. Zwiedzanie **Czeskiego Krumlova** - klejnotu wśród miast Republiki Czeskiej /dziedzictwa UNESCO/, które w swej bogatej historii pełniło rolę rezydencji najpotężniejszych rodów szlacheckich w państwie. To malownicze miasteczko na południu Czech leży w zakolu głębokiej doliny Wełtawy. Okres jego rozkwitu przypada na czasy wladania panów z Rožmberka (1302-1602), którzy uczynili tam swoją siedzibę. Zwiedzanie z drugiego w Czechach największego kompleksu budowli grodzkich i zamkowych, wybudowanego majestatycznie na członowej skale, nad doliną rzeki Wełtawy. Zamku należącego ze względu na poziom architektoniczny, tradycję kulturową i wielkość, do najsłynniejszych zabytków środkowej Europy. Obiadokolacja. Nocny spacer po miasteczku, którego wąskie uliczki średniowiecznej gotyckiej i renesansowej zabudowy skrywają wiele urokliwych zakątków.

4 DZIEŃ

Śniadanie w hotelu. Wyjazd do m. **Strakonice**, gdzie pod koniec XII w. rodzina Bavorów ze Strakonice założyła **gotycki zamek**, który w roku 1243 został podarowany Zakonowi Rycerzy Maltańskich, a później przerobiony w renesansowym i barokowym stylu. Przejazd do **Pilzna**. Zwiedzanie najstarszego na świecie **Muzeum Piwowarstwa** bogatego w eksponaty związane z produkcją, sprzedażą i dystrybucją piwa oraz browaru, gdzie warzy się jedno z najlepszych czeskich piw - eksportowanych do ponad 50 krajów Pilsner Urquell. Degustacja złocistego trunku w browarnianej restauracji **Na Spilce**. Zwiedzanie królewskiego, założonego w 1295 r., bogatego w gotycką architekturę miasta z dominującą, najwyższą w Czechach wieżą kościoła św. Bartłomieja, renesansowym ratuszem, klasztorem franciszkanów i Wielką Synagogą (trzeci co do wielkości na świecie). Zakwaterowanie w hotelu, obiadokolacja. Spacer i biesiady wieczorne w stolicy czeskiego piwowarstwa (we własnym zakresie). Nocleg.

5 DZIEŃ

Śniadanie w hotelu. Wyjazd do m. **Loket**, gdzie nad rzeką Ohrza wznosi się kamienny **zamek Loket**, zajmujący szczyt skalistego wzgórza, dominując nad resztą zabudowy miasta. Wewnątrz można zobaczyć m.in. dawne więzienie (1788-1947) i wejść na wieżę, z której roztacza się wspaniały widok na okolicę. Spacer po miasteczku, w którym przebywał i tworzył również

→ J.W.Gethe. Przejazd do miasta **Karlovy Vary**, zawdzięczającego swą nazwę cesarzowi Karolowi IV, który przebywał w nim ok. roku 1370. W Karlovych Varach znajdują się gorące źródła (do 73°C), a zakłady zdrojowe zaczęły powstawać już w XVIII wieku. Zwiedzanie Muzeum Jana Bechera, które słynie z wyjątkowej jakości likieru Becherovka - degustacja kilku rodzajów tego eliksiru. Przejazd do stolicy czeskiego kraju - Pragi. Zakwaterowanie w hotelu, obiadokolacja. Nocleg.

6 DZIEŃ

Śniadanie w hotelu. Zwiedzanie. **Pragi** (UNESCO) m.in.: dzielnica Mala Strana z Hradczanami, klasztor na Strachowie, Plac Loretański, gdzie podziwiać można praską Loretę i Pałac Czerninów. Przerwa na kufelki piwa **Velkopovický kozel** o karmelowym, kawowym i palonym zapachu w staroczeskiej gospodzie **U Černeho vola**. Przejście na Plac Hradczański z Pałacem Arcybiskupim, Zamkiem Praskim i katedrą św. Wita - bogato wyposażoną w walory architektury gotyckiej. Zwiedzanie barokowej dzielnicy Mala Strana; ulica Nerudova, Plac Malostranski z perłą praskiego baroku (kościół św. Mikołaja). Przejazd do hotelu na krótki odpoczynek. Biesiada przy litrowych kufelkach piwa marki **Pilsner Urguell** w największej na świecie szwejkowskiej restauracji **U Kalicha** połączona z obiadokolacją, muzyką i śpiewem w towarzystwie gości z innych krajów. Powrót do hotelu, nocleg.

7 DZIEŃ

Śniadanie w hotelu. Zwiedzanie **Pragi** Królewskim Traktem. Stare Miasto; Plac Republiki z Wieżą Prochową i perłą secesji - Domem Miejskim, Uniwersytet Karola, Teatr Operowy, Rynek Staromiejski z Ratuszem i Zegarem Orloj. Czas wolny. Dzielnica Żydowska Jozefov z unikatowym cmentarzem, Rudolfinum, Mały Rynek. Przechadzka po gotyckim XIV-wiecznym Moś-

Panorama z Letnej

cie Karola - podziwianie panoramy Pragi. Obiadokolacja w staromiejskiej restauracji. Spacer na Nowe Miasto; zwiedzanie Placu Wacława z Pomnikiem patrona czeskiego kraju. Powrót do hotelu na krótki odpoczynek. Wyjazd na Kržižikove fontanny - wyjątkowej urody nocny spektakl „światło - woda - dźwięk”. Powrót do hotelu, nocleg.

8 DZIEŃ

Śniadanie w hotelu. Przejazd do Jablonca - zwiedzanie **Muzeum szkła i biżuterii** z możliwością zakupu naszyjnika lub kolczyków.

Przejazd do **Harrachowa**. Spacer do wodospadów Mumlawy/Mumlavský vodopád. Spacer po Harrachowie, skocznia narciarska. Zwiedzanie Muzeum Górnictwa i podziemnej sztolni z trasą wycieczkową długości 450 m. Prowadzi ona przez typową kopalnię rud, wysypana jest żwirem i oświetlona, średnia temperatura roczna wynosi 10-12°C. Zwiedzający są wyposażeni w hełmy ochronne i płaszcze. Przejazd do **Szklarskiej Poręby** - największej stacji klimatycznej Dolnego Śląska, znanej i cenionej od połowy XIX wieku. Zwiedzanie **Wodospadu Szklarki** oraz urokliwego uzdrowiska. Zakwaterowanie w hotelu. Od godziny 19.00 - spotkanie koleżeńskie w chacie grillów „ZAGŁOBA” - obiadokolacja. Nocleg.

9 DZIEŃ

Śniadanie w hotelu. Zwiedzanie **Jeleniej Góry** - miasta, którego założenie polska tradycja przypisuje Bolesławowi III Krzywoustemu. Zwiedzanie Rynku otoczonego zespołem zabytkowych rokokowych i barokowych kamieniczek, klasycystycznego Ratusza z XIII wieku oraz fontanny z barokowym posągami Neptuna. Przejazd do **Bolkowa** - zwiedzanie wzniesionego na wzgórzu zamku, powstałego za panowania Bolka I, z jedyną na ziemiach polskich czterokondygnacyjną wieżą obronną.

Przejazd do **Świdnicy**. Zwiedzanie **Kościola Pokoju pw. Trójcy Świętej** - zabytkowego budynku sakralnego wybudowanego na mocy porozumień traktatu westfalskiego, zawartego w 1648 i kończącego wojnę trzydziestoletnią. Ten wyjątkowy obiekt (powstał z materiałów nietrwałych: drewna, słomy i gliny) wyróżnia się na tle historii sztuki europejskiej II połowy XVII wieku ze względu na swą unikatowość i wysokie walory artystyczne. Obiadokolacja w restauracji. Powrót przez Katowice, Kraków, Tarnów do Rzeszowa. Przyjazd ok. godz. 24:00 - rozwiązanie wycieczki.

Koszt uczestnictwa w wycieczce

(kalkulacja dla grupy 45)

- ok. 1 600 zł/osoba

Świadczenia zawarte w cenie:

- przejazd komfortowym autokarem,
- opłaty drogowe i parkingowe,
- opieka pilota-przewodnika,
- przewodnik po Pradze i Czeskim Krumlovie,
- zakwaterowanie, 9 x noclegów w hotelach lub pensjonatach*** (pokoje 2 lub 3-osobowe z łazienkami),
- wyżywienie: 8 x śniadania i 9 x obiadokolacje,
- ubezpieczenie: NNW (15.000 zł), KL (10.000 euro) i bagaż (1000 zł) SIGNAL IDUNA

Koszty wycieczki nie obejmują:

- biletów wstępu do zwiedzanych obiektów (ok. 2000,- CZK/os.),
 - biletów wstępu do zwiedzanych obiektów (ok. 30,- PLN/os.),
- Kolejność zwiedzania może ulec zmianie.

Szczegółowy program wycieczki wraz z obiektami budowlanymi zostanie podany w Biuletynie Informacyjnym nr 1/2014 oraz w wysłanym mass mailingu, podaj swój adres e-mail do korespondencji

Jacek Dębowski

Wielka płyta - problem mały czy duży

Ostatnio dość dużo mówi się o wielkiej płycie i nie ma co ukrywać, że osobiście również mam w tym swój udział. Szkoda tylko, że stanowiska jakie się na ten temat nagleśnia są bardzo skrajne. Poczynając od najbardziej pesymistycznych opinii w stylu: „za chwilę grozi nam katastrofa budowlana kilku milionów obiektów budowlanych”, po skrajnie optymistyczne, że „budynki tego typu przetrwają i 1000 lat”.

Jednakże takie spojrzenie jest wysoce krótkowzroczne, gdyż kwestia budynków z wielkiej płyty nie kończy się jedynie na konstrukcji, a niestety większość tzw. ekspertów tylko taki argument uważa za słuszny i jedyny. Przecież oprócz bezpieczeństwa istnieją również inne problemy takie jak czasokres, możliwości oraz sposoby remontów i adaptacji tych budynków do obecnych standardów i wymogów, a przede wszystkim ekonomiczne aspekty ich utrzymania. O tym niestety każdy zapomina.

O tym, jak zostały wykonane budynki systemowe, każdy wie. Ale jak je teraz naprawiać i utrzymywać, jak odpowiednio dobrać materiały i technologię kiedy brakuje dokumentacji, tu już pojawia się problem, o którym może wiedzieć tylko ten, kto choć raz miał do czynienia z analizą „in situ” budynku systemowego.

Aby mieć trochę szersze spojrzenie na ten temat i aby nie popadać w zbyt ni entuzjazm ani też całkowity defetyzm zachęcam do przeczytania dalszej części artykułu, choć uważam, że i on nie wyczerpuje wszystkich aspektów, które należałoby poruszyć opisując budynki systemowe.

Aktualny stan większości budynków wzniesionych metodami uprzemysłowionymi wyraźnie potwierdza, że założenia projektowo-technologiczne często nie były spełnione w polskim wykonawstwie.

W konsekwencji tego istnieją w kraju budynki z usterkami i wadami obniżającymi głównie standard użytkowy mieszkań, ale incydentalnie zagrażające również bezpieczeństwu konstrukcji.

Autor tekstu dr inż. Jacek Dębowski z Politechniki Krakowskiej (Zakład Budownictwa i Fizyki Budowli) jest współautorem „Interaktywnej metody diagnozowania uszkodzeń w budynku wielkopłytyowym” - programu służącego do analizy oraz diagnozy typowych i najczęściej spotykanych uszkodzeń w systemach budownictwa wielkopłytyowego, który został oparty na systemach W-70 i Wk-70. Udostępniony dla członków naszej izby na stronie portalu www.inzynier.rzeszow.pl program został rozbudowany i zawiera również informacje dotyczące Rzeszowskiej Wielkiej Płyty.

Ponadto analizując obecnie stan techniczny budynków wielkopłytyowych w aspekcie bezpieczeństwa eksploatacyjnego, czynnika wpływającego na obniżenie trwałości i standardu użytkowania budynku należy mieć świadomość tego, że jest on zróżnicowany. Aktualnie mamy bowiem do czynienia z budynkami, które są w dobrym stanie technicznym oraz z budynkami, w których występują wady budowlane obniżające ich standard użytkowania.

W znacznej mierze wynika to stąd, że część z nich została wykonana niezgodnie z wymaganiami projektowo-technologicznymi, które spowodowały obniżenie ich trwałości, a niekiedy doprowadziły do stanu lokalnego zagrożenia bezpieczeństwa. Niestety, ilość budynków dobrych i złych jest trudna do ustalenia, a stopień i zakres uszkodzeń zależy bezspornie od jakości wykonanego montażu (np. rys. 1).

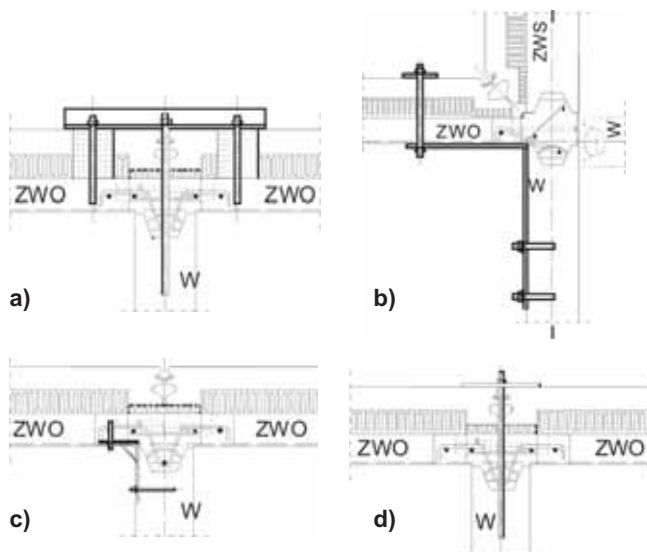
Rys. 1. Przykłady uszkodzeń elementów i złączy w budynkach wielkopłytyowych (fot. Jacek Dębowski)

Analiza dotychczasowego stanu wiedzy wskazuje, że prawdopodobnie nie ma problemu bezpieczeństwa konstrukcji tych budynków wielkopłytyowych, które zostały wykonane zgodnie z założeniami projektowymi i wymaganiami technologicznymi danego systemu konstrukcyjnego. Istnieją jednak budynki z wadami wykonawczymi, które w różnym czasie generują uszkodzenia - przede wszystkim w postaci rys w złączach. Powodują one obniżenie trwałości budynku, a sporadycznie lokalne zagrożenie bezpieczeństwa konstrukcji.

Istotne jest także to, że wciąż nie jest znany możliwy zakres wad, który byłby dopuszczalny zarówno pod kątem bezpieczeństwa jak i standardu użytkowania.

Odrębny problem stanowi niewłaściwa lub nierzetelna naprawa dokonywana przez nie do końca

- właściwie wykwalifikowaną kadrę inżynierską oraz niedoinformowanych wykonawców. Niekiedy spotykane w obiektach zabezpieczenia zarówno warstwy fakturowej jak i całych elementów ściennych nie wyjaśniają ani potrzeby i celowości, ani skuteczności takich działań. Ponadto w większości opierają się na indywidualnych projektach, które nie w pełni lub nie w każdym przypadku przynoszą miarodajny efekt (np. rys. 2 i 3).

Rys. 2. Schematy wzmocnień wykonanych w budynkach wielkopłytkowych; a) wzmocnienia poprawne; b-d) wzmocnienia wadliwe

Jak wynika z powyższych przykładów problem wzmocnienia elementów wielkopłytkowych nie tylko istnieje, ale będzie narastał. Istotne jest jednak to, że świadomość zarządców, co do sposobu realizacji tych wzmocnień jest dość niska i bardzo łatwo sterowana przez tzw. „doradców”, nie do końca zorientowanych w celowości wykonania wzmocnień, a kierujących się zasadą „im więcej tym lepiej”.

Kolejny aspekt to fakt, że obecnie przepisy Prawa Budowlanego nakładają na zarządców obiektów obowiązek dbania o ich należyty stan techniczny i estetyczny. W obowiązku tym zawiera się również prowadzenie niezbędnych remontów konstrukcji oraz części wspólnej budynków, do których zaliczane są między innymi naprawy na klatkach schodowych i korytarzach, remont instalacji, elewacji, dachu, wejścia do budynku oraz dbanie o jego otoczenie. W tym też celu gromadzony jest najczęściej tak zwany „fundusz remontowy”, który w budynkach wielkopłytkowych w przeważającej większości wykorzystywany jest, jak na razie, na bieżące remonty i konserwacje, gdyż do remontów elementów konstrukcyjnych dochodzi bardzo rzadko. Aktualnie najczęściej podejmowanymi pracami remontowo-modernizacyjnymi w budynkach wielkopłytkowych jest ich docieplanie, które mimo iż wydaje się proste w wykonaniu, wbrew pozorom niejednokrotnie wymaga wykonania istotnych i ważnych prac przygotowawczych.

Rys. 3. Przykłady wzmocnień wykonanych w budynkach wielkopłytkowych: a) widok od strony zewnętrznej wzmocnienia przedstawionego na rys. 2b; b) uszkodzenia na ścianie ZWO od strony wewnętrznej budynku po zastosowaniu wzmocnienia; c) widok uszkodzeń po wykonaniu wzmocnienia 2c

Ponadto dotychczasowe i czekające nas w najbliższym czasie zmiany przepisów energetycznych powodują, że analiza termiczna budynków nie może opierać się tylko i wyłącznie na ocenie przegród, ale musi zostać poddana kompleksowemu audytowi energetycznemu, który uwzględni nie tylko projektowe, ale i realizacyjne możliwości wykonania prac. Z tego też powodu obecne złe projektowanie i wykonanie docieplenia w budynkach wielkopłytkowych powoduje powstawanie wtórnych mostków termicznych.

Reasumując, analiza stanu budynków wielkopłytkowych, ich przystosowanie do obecnych wymogów, ich właściwe utrzymanie które ekonomicznie z czasem będzie narastać nie jest zadaniem prostym.

Należy sobie jednak zadać zasadnicze pytanie, czy jesteśmy na to przygotowani? Czy dysponujemy odpowiednimi środkami, wiedzą, metodyką do pewnej i sprawnej a przede wszystkim właściwej realizacji tego zadania?

Zdzisław Płoch

Do Krakowa - z sentymentem

Relacja z wycieczki technicznej organizowanej przez PDK OIIB

Do Krakowa jeździmy służbowo, albo do rodziny, do studiujących, lub mieszkających tam dzieci. Na wycieczkę do Krakowa jeździ się w szkole podstawowej, aby poznać to Królewskie Miasto. Znajomi i przyjaciele dowiedziawszy się, że jadę na wycieczkę do Krakowa w dn. 30.08. - 01.09.2013 r. ironicznie pytali, czy razem z przewodnikiem. Mając bardzo pozytywne doświadczenia i przeżycia z poprzednich wycieczek do Warszawy i Wrocławia nie miałem żadnych wątpliwości, że i tym razem będzie to ciekawie, interesująco i miło spędzony czas. Nie przeszkadzał mi wcale fakt, że w tym najmilszym sercu mieście spędziłem okres szkoły średniej i studiów, czyli całe 10 najpiękniejszych lat w życiu. W latach siedemdziesiątych poznając Kraków zdobyłem brązową i srebrną „Odznakę Przyjaciela Krakowa”. Tempo codziennego życia nie zawsze pozwala indywidualnie dotrzeć tam, gdzie profesjonalni, lub amatorscy, ale z nieprzeciętną wiedzą przewodnicy uchylą rąbka różnego rodzaju ciekawostek związanych z odwiedzanymi miejscami. Program wycieczki napawał wyjątkowym optymizmem i nie pomyliłem się ani trochę - było lepiej niż przypuszczałem. Wyjazd z Rzeszowa był pewny i sprawny. Pan kierowca dawał pierwsze dowody profesjonalizmu w swoim fachu. Zamontowana i uruchomiona nawigacja prowadziła nas bezbłędnie.

Pierwszy przystanek to Zamek Lubomirskich w Nowym Wiśniczu. Pani bibliotekarz Bożena Faglio ze swobodą i żartem znamionującymi nieprzeciętną wiedzę przybliżyła nam historię i współczesne perypetie tej wspaniałej zabytkowej budowli. Zwróciła uwagę na najistotniejsze fragmenty architektoniczne obiektu, opowiedziała o ich kolejnych właścicielach przytaczając różne anegdoty. Współczesne kłopoty własnościowe nie były w stanie zmącić doskonałej atmosfery, jaka udzieliła się wycieczkowiczom.

Jeżeli kopalnia soli - to zawsze pierwsza na myśl przychodzi Wieliczka. Tymczasem nie wszyscy wiedzą, że wszystko zaczęło się od Bochni. Zjechaliśmy na głębokość ok. 270 m pod ziemię. Urodziwe przewodniczki oprowadziły nas po wyrobiskach. Audiowizualna prezentacja była do tego stopnia absorbująca, że niektórzy uczestnicy wycieczki nie dostrzegli, że występowali również autentyczni prezenterzy ciężkiej pracy związanej z wydobywaniem białego złota jakim w początkowym okresie funkcjonowania kopalni (XIII w.) określana była sól. Wyjątkowa frajda to przejazd kolejką i wypicie kawy lub piwa 270 m pod ziemią, co nie zdarza się na co dzień.

Wielu mieszkańców i gości Krakowa zastanawia się, co to za budowla nieopodal Ronda Mogińskiego straszy blisko 40 lat. Nie bez kozery nazywana jest szkieletozem. Tylko członkowie PDK OIIB mogli wpaść na to aby był to kolejny etap wycieczki. Niedostępny dla zwykłych śmiertelników obiekt przybliżyli nam P. Erika Sefcic i P. Wiesław Bereza, którzy pracowali w zespole dokonującym ekspertyzy tego niedokończonego wieżowca NOT-u. Aż trudno sobie wyobrazić, że po tylu latach niezabezpieczona budowla jest w doskonałym stanie technicznym. Wygląda na to, że czterdzieści lat

temu z jakością wykonawstwa nie było tak źle, a wręcz należy zastanowić się, czy teraz dorównujemy do tamtego poziomu było nie było mającego miejsce w uboższych możliwościach technicznych.

Zakwaterowanie w hotelu Ibis tuż za Miasteczkiem Studenckim przywołało u mnie ponownie wspomnienia z lat młodości i beztroski. Wieczór integracyjny był miły i wyczerpujący do cna resztki energii pozostałej z intensywnie spędzonego dnia.

Sobota rozpoczęła się od zwiedzania Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w krakowskich Łagiewnikach. Panowie Krzysztof Bielecki i Henryk Dziedzic przybliżyli ciekawostki z okresu budowy tego sakralnego obiektu. Zwiedzanie poszczególnych kaplic w podziemiach i historia ich powstania, którą przedstawił ks. Prałat dostarczyły niezapomnianych wrażeń i przeżyć innych niż zazwyczaj w tego typu obiektach. Z wieży widokowej podziwialiśmy panoramę Krakowa. Siostra Maria dała popis umiejętności wokalnych oraz ciepła i serdeczności, które w każdym momencie życia powinny towarzyszyć każdemu człowiekowi. Wszystko to spowodowało, że trzeba było dokonać korekty programu i zrezygnować ze zwiedzania budowy Centrum Kongresowego, aby zdążyć na zaplanowaną godzinę do Muzeum Fabryki Schindlera. Ponownie czas zadumy i refleksji nad tym strasznym okresem w historii XX wieku. Okazało się, że film „Lista Schindlera” Stevena Spielberga to tylko fragment tych okropnych dni. Wielu uczestników wycieczki postanowiło poszerzyć swoją wiedzę na ten temat zaopatrując się w książki opisujące przeżycia dni hitlerowskiej okupacji na krakowskim Kazimierzu i w Płaszowie.

Zasłużony smaczny obiad i spacer po krakowskim Rynku był dopełnieniem tego interesującego dnia, tym bardziej, że właśnie tego dnia towarzyszył mi na wycieczce kochany wnuczek Wojtuś mieszkający na co dzień w Skawinie.

W niedzielny poranek mogliśmy spędzić prawie dwie godziny pod płytą krakowskiego Rynku. Wspaniałe wyeksponowane zabytki od początku istnienia tego miejsca poprzez kolejne wieki wsparte prezentacjami audiowizualnymi i przemiłą przewodniczką pozwoliły nam poznać dzieje tego wyjątkowego miejsca. Trzeba przyznać, że tym razem praca archeologów i sposób zagospodarowania i wyeksponowania tych odkryć sprzed kilkunastu lat znalazły uznanie wszystkich uczestników wycieczki.

Czterdzieści lat temu aby wejść na Kopiec Kościuszki trzeba było przejść od pętli tramwajowej na Salwatorze. To była całodniowa wyprawa. Zamazany obraz z lat siedemdziesiątych mogłem porównać z dzisiejszym. Kolosalna różnica w zagospodarowaniu odbudowanych fortów i zupełnie inny widok rozbudowanego w tych czterech dziesięcioleciach Królewskiego Miasta. Szkoda tylko, że pogoda spłatała figla i trochę siąpiło.

Jeszcze spacer na Wawel, obiad i powrót do Rzeszowa. Planowanie następnej wycieczki to dobry znak, to dowód, że ten rodzaj zwiedzania i odpoczynku od codziennych obowiązków przyjął się i jest zapotrzebowanie na następne weekendowe wycieczki.

Grażyna Marczyńska

Jeszcze o wycieczce do Krakowa

W ostatni weekend września br. zwiedzanie rozpoczęliśmy od Zamku w Wiśniczu - ślicznie położonego na zalesionym wzgórzu.

Zamek wzniesiony został przez Jana Kmitę w II połowie XIV wieku. Wczesnobarokowy korpus zamku z elementami renesansowymi zbudowano na planie czworoboku z wewnętrznym dziedzińcem zwieńczonym czterema basztami w narożach, z dobudowaną kaplicą, w której znajduje się krypta grobowa Lubomirskich i których historia związana jest również z Łańcutem i Rzeszowem.

Na drugim piętrze, przy Sali Rycerskiej mieści się galeria widokowa. Budowla otoczona jest fortyfikacjami bastionowymi z piękną bramą wjazdową z początków XVII wieku.

Z ciekawostek usłyszanych od pani przewodnik (która pięknie opowiadała o historii Zamku), wydaje się, że właściciele zamku cierpieli na manię podsłuchiwania. Jedną z komnat przy kaplicy zamkowej jest tak skonstruowana, że będąc w jednym jej kącie można doskonale słyszeć nawet bardzo cichą rozmowę w przeciwnym kącie (zostało to sprawdzone). Podobno za Kmitów sala ta była wykorzystywana do spowiedzi. Gdy więc przy konfesjonale była małżonka, sam Kmita siedział w drugim kącie i słyszał jej spowiedź.

Z kolei Lubomirscy, pod salą, w której przebywało wojsko, zbudowali małe pomieszczenie do podsłuchiwania. Siedzący tam człowiek donosił swojemu panu o wszystkich niepokojących rozmowach prowadzonych przez żołnierzy.

Wnętrza zamku nie są jeszcze odpowiednio wyposażone. Oprócz sarkofagu Lubomirskiego, kaplicy z malowidłami ściennymi, i marmurowych portali - znajdują się tu makiety największych zamków na południu kraju oraz kolekcja obrazów w wielkiej sali balowej, niestety, złożona z kopii.

Z balkonu rozciąga się ładny widok na całą okolicę. Na dziedzińcu zewnętrznym, oprócz głębokiej na 36 m studni i kilku armat, przy murze stoją odnowione budynki, w których niedawno otworzono hotel „Kmita”. Nadal jednak nie rozstrzygnięta została kwestia własności zamku, do którego pretensje roszczą sobie potomkowie Lubomirskich, i gdzie odbywają się bale charytatywne oraz zjazdy obecnej arystokracji - potomków ścisłego establishmentu II Rzeczypospolitej.

Następnie trasa prowadziła do najstarszej Kopalni Soli w Bochni - wszystkim polecam wizytę w tym miejscu. W ramach zwiedzania: zjazd windą górniczą (kto cierpi na klaustrofobię - nie polecam) do kopalni i przejazd kolejką korytarzami m.in. przez podziemną kaplicę oraz unikatowa ekspozycja multimedialna (na skalę światową), będąca niezwykłą podróżą w czasie od średniowiecza do współczesności. Początki kopalni sięgają roku 1248, kiedy to odkryto pokłady soli kamiennej. Odkrycie to jest związane z legendą o św. Kindze.

Bocheńska kopalnia staje się przedsiębiorstwem królewskim, przynoszącym olbrzymie dochody Rzeczypospolitej. Kazimierz Wielki wydaje dokument zwany „Ordynacją górniczą”. Dokument ten ustanawia zasady organizacyjne żup solnych i ustanawia prawa dotyczące sprzedaży soli („słono” ktoś zapłacił - pozostało).

Dla wtajemniczonych: niestety zjazd na ślizgawce był nieczynny (szkoda), bo znajduje się następne kilkadziesiąt metrów pod ziemią i zamiast tego trzeba było pokonać sporo schodków pieszo.

Inną atrakcją w tym dniu było zobaczenie i zwiedzenie „Szkieletora” przy Rondzie Mogiłskim w Krakowie, gdzie przekazano nam dużo ciekawych informacji z przeprowadzonych ekspertyz, szczególnie interesujących dla naszej branży budowlanej (ukłon w stronę organizatorów), dlatego było duże zainteresowanie prognozowaną budową, danymi technicznymi oraz dalszymi kosztami inwestycji.

Po zakwaterowaniu w hotelu zaproszono wszystkich na posiedzenie Rady PDK OIIB, która tym razem gościnnie odbyła się w siedzibie Małopolskiej OIIB przy ul. Czarnowiejskiej 80. Przyjęto tu nas bardzo serdecznie i gościnnie, wbrew temu, że mieszkańców

Szykujemy się do zwiedzenia krakowskiego „Szkieletora”

Krakowa bardzo często określa się mianem „centusiów” (Jan Sztudynger pisał o Krakowie: „najlepiej czują tu się centusie i docentusie”) - więc na szczęście to tylko następny stereotyp.

Godziny wieczorne członkowie Rady Podkarpackiej Izby poświęcili na owocną pracę, a członkowie Izby szczerze Im kibicowali. W czasie posiedzenia Rady podjęto uchwały w sprawach członkowskich, oraz dyskutowano i podejmowano uchwały dotyczące zebrań wyborczych w obwodach wyborczych dla wyboru delegatów na Zjazdy PDK OIIB na kadencję lat 2014-2018.

Nocne dyskusje zakończyły się niespodzianką pani Eweliny, pracownika biura PDK OIIB, która systematycznie nas rozpieszczała i hołubiła - w formie zaproszenia na „małe co nieco”. Tym razem zostaliśmy zaproszeni do ślicznie położonego Zamku w Przegorzalach w Krakowie. Wspaniałe miejsce widokowe w Krakowie. Restauracja zamkowa zapewnia dobre jedzenie, a okolice i klasztor w Tyńcu widać... jak na dłoni! Pełni wrażeń „strudzeni” uczestnicy nocnej eskapady powrócili do hotelu.

Głęboko pod ziemią zwiedzamy kopalnię Soli w Bochni

Następny dzień zaczęliśmy od zwiedzania Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Łagiewnikach. Jest to miejsce, gdzie można się zatrzymać, przystanąć na chwilę w biegu codzienności i zachwycić jego pięknem, spokojem oraz pogрузić w zadumie. Można tu też spotkać niezwykle ludzi (my spotkaliśmy uduchowioną siostrę Marię, która zgodziła nam się zagrać i zaśpiewać, a rozmowa z nią dała nam cudowne poczucie wspólnoty i siłę duchową na dalsze ścieżki życia).

Dynamiczny rozwój Sanktuarium nastąpił po beatyfikacji siostry Faustyny w 1993 roku i jej kanonizacji w 2000 roku, a także dzięki pielgrzymkom papieża Jana Pawła II.

Główny projekt nowej części sanktuarium wykonał w latach 1997-1999 krakowski architekt - Witold Cęćkiewicz, który również projektował nasz rzeszowski kościół oo. Saletyńów oraz zakończył projekt naszej Katedry.

W skład Sanktuarium wchodzi:

- wybudowana dwupoziomowa bazylika, elipsoidalna, która może pomieścić 5000 osób, nad budynkiem góruje 77-metrowa wieża widokowa.

W dolnym poziomie kościoła znajduje się pięć kaplic:

- kaplica centralna św. siostry Faustyny (dar kościoła włoskiego) i cztery kaplice boczne
- szczególnie piękną jest ta o mozaikowym wystroju autorstwa węgierskiego artysty L. Puskása (dar kościoła węgierskiego), w której wysłuchaliśmy paru mądrych słów specjalnie dla nas przeznaczonych
- pw. św. Andrzeja Apostoła (Pojednania) - grecko-katolicka
- pw. św. Krzyża (dar kościoła niemieckiego)
- pw. Matki Bożej Bolesnej (dar kościoła słowackiego)

Podczas wycieczki - w Wiśniczu, „Szkieletorze” i Sanktuarium - mieliśmy szczęście, dzięki urokowi

i kontaktom naszego Przewodniczącego Rady (a może nie tylko), do świetnych pilotów-przewodników, którzy starali się przekazać nam nie tylko podstawowe wiadomości, ale też ciekawostki z miejsc, które zwiedzaliśmy - za co serdecznie dziękujemy organizatorom.

Następnie udaliśmy się na zwiedzanie Fabryki Schindlera.

Fabryka Emalia Oskara Schindlera - fabryka założona w 1937 jako miejsce produkcji wyrobów emaliowanych i blaszanych. Wydzierżawiona, a potem przejęta przez niemieckiego przedsiębiorcę Oskara Schindlera w 1939 jako Niemiecka Fabryka Wyrobów Emaliowanych, prowadzona przez Schindlera do roku 1945. Fabryka mieści się przy ulicy Lipowej 4, na krakowskim Zabłociu. Schindler zatrudniał w niej zagrożonych eksterminacją Żydów, wpisanych następnie na tzw. listę Schindlera i uratowanych od zagłady.

Obecnie znajduje się tu Muzeum Historyczne Miasta Krakowa z wystawą „Kraków - czas okupacji 1939-1945”. Prezentowane tu fakty służą przypomnieniu tego okresu historii, upamiętnieniu ofiar i bohaterów tamtych wydarzeń, refleksji nad zbrodniczym charakterem systemu nazistowskiego oraz nad skutkiem wojny i okupacji dla współczesnego Krakowa. Czas okupacji oddziałuje obrazem, światłem i dźwiękiem. Aranżacja wnętrza i wykorzystanie efektów multimedialnych przybliżają okupacyjną rzeczywistość. Bogaty materiał wspomnieniowy oraz fotograficzny przedstawiono w licznych prezentacjach multimedialnych.

Po obiedzie był czas wolny, a że pogoda i jeszcze wakacyjna atmosfera Krakowskiego Rynku sprzyjała spacerom, powroty do hotelu były bardzo późne i małymi grupkami wracaliśmy pełni miłych wrażeń i nowych doświadczeń. Kraków jest przepięknym miastem, w którym najważniejsze jest zawsze to samo: WIEKI HISTORII przemawiające z każdego zakątka Starego Miasta.

W niedzielne przedpołudnie, słoneczne i ciepłe, pełni pozytywnej energii ruszyliśmy na zwiedzanie podziemi Rynku Głównego. Aby je zobaczyć musieliśmy zejść na pięć metrów głębokości, gdzie znajduje się tysiąc lat historii krakowskiego Rynku. To trzeba zobaczyć, ten prawdziwy skarbiec wiedzy o przeszłości, unikatowy interaktywny rezerwat archeologiczny, który daje możliwość podziwiania odnalezionych skarbów i poznania burzliwych dziejów średniowiecznego Krakowa. Zwiedzający mogą nie tylko zobaczyć, ale i dotknąć historii z początków legendarnego miasta, niespotykany w Europie przekrój wielkiego, tętniącego życiem, średniowiecznego Krakowa. Odnalezione zabytki, zaprezentowane na wystawie, świadczą o ciągłości handlu, który w tym miejscu trwa nieprzerwanie od ponad 800 lat.

Na Kopiec Kościuszki nogi „odmówiły mi posłuszeństwa” i zostałam podziwiać polichromie i witraże Wyspiańskiego w kościele oo. Franciszkanów.

Po obiedzie, zadowoleni, wracaliśmy do Rzeszowa. Dziękujemy Organizatorom za trud i profesjonalne zorganizowanie SUPER WYCIECZKI i prosimy o więcej!

Dziękuję za mile spędzony czas i towarzystwo wszystkim Uczestnikom.

Mam cichą nadzieję, że ta udana wyprawa zainspiruje nas wszystkich do poznawania naszego kraju podczas kolejnych wycieczek.

Mirosław Froń

Wycieczka techniczna PDK OIIB

Relacja z wycieczki do Elektrowni Wodnej w Klimkówce

Komisja Doskonalenia Zawodowego Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa zorganizowała w dniu 24.09.2013 r. kolejne już szkolenie wyjazdowe, tym razem do Elektrowni Wodnej na rzece Ropa w Klimkówce. Tego dnia słoneczna aura zapowiadała, zgromadzonym o godz. 7 rano pod siedzibą podkarpackiej Izby w Rzeszowie, uczestnikom wycieczki „pogodny” odbiór wrażeń.

Na spotkanie z przewodnikiem, p. Piotrem Przybylskim kierownikiem Zbiornika Wodnego w Klimkówce, dojechalśmy punktualnie, czyli o 10⁰⁰. Przed wejściem na koronę zapory, nasz przewodnik zapoznał nas z historią powstania i funkcją całej budowli. Znamienne, przyjechalśmy dokładnie po 19 latach od jej oficjalnego otwarcia.

Zagłębiając się w szczegóły konstrukcji zapory, zeszliliśmy po ok. 210 stopniach do sztolni biegnącej u podstawy korony. Skrywane przez wszystkich

wrażenie ciężaru nasypu i parcia 40 m wody w zbiorniku, mimo wszystko krępowało swobodę ruchu. Wyjście szybem komunikacyjnym „okupione” zostało pokonaniem podobnej liczby schodów - ale do góry. Wielu uczestników z ulgą ujrzało ponownie światło słoneczne. Zadowoleni, że najgorsze za nami, na koronie nasypu wykonaliśmy sobie wspólne, pamiątkowe fotografie.

Po chwili wytchnienia pani Ewelina - opiekunka naszej grupy - poinformowała nas, że w tej chwili przewodnik zaprasza nas do hali, gdzie na bieżąco pożytkuje się tę różnicę poziomów wody. Którędy? - oczywiście... znowu schodami w dół. Fakt, nieco wygodniejszymi, ale w tej samej ilości co poprzednio!

W hali elektrowni zapoznano nas ze szczegółami konstrukcji turbiny oraz sposobem jej napędu, a w sterowni - z systemem gospodarowania wyprodukowaną energią elektryczną.

Czyż nie pięknie...?

Spacer po koronie zapory

Grupowe pamiątkowe zdjęcie

Wsluchani w opowieść naszego przewodnika

Pozowaliśmy do grupowego zdjęcia

Trójstopniowe skalowanie wyobraźni pomiędzy rozmiarami „rzeczki” Ropy a objętością zgromadzonej wody w zbiorniku i wiedzą o rozmiarach szkód podczas ostatniej powodzi Gorlic i okolic Jasła w 2010 r. z pozostałego poniżej dorzecza, daje wyobrażenie o roli jaką spełnia to zaporowe jezioro.

Pojawienie się zbiornika w tej postaci, wyobraźnia reżyserska Jerzego Hoffmana „zaadaptowała” piękną perspektywę zbiornika na „rozlewiska Dniepru” z płynącymi *czajkami* w kadrach „Ogniem i mieczem”.

Dla mnie, autora tej relacji, wizyta w Elektrowni Wodnej w Klimkówce miała także wymiar sentymalny. Miesiąc przed oddaniem zbiornika do eksploatacji w 1994 r., przeprowadziłem pierwsze na tym zalewie szkolenie na stopień żeglarsza jachtowego dla jej pracowników. Zdobyte uprawnienia do prowadzenia

jednostek żaglowych, umożliwiały w tym czasie dozorowi technicznemu stały - ekologiczny i „po cichu”, realizowany monitoring wszelkiego rodzaju sond i czujników rozlokowanych w górotworach dookoła zbiornika. Szczególnie, że stoki pasma *Ubocza i Czerzeżyka* dostępne były wyłącznie od strony wody.

Szczegółowe dane techniczne hydroelektrowni i możliwości kumulacyjne zbiornika zaczerpnąć można na stronie internetowej www.krakow.rzgw.gov.pl w zakładce region wodny - zbiorniki wodne.

Bardzo dobrym pomysłem były odwiedziny w „Karpackiej Troi” - otworzonej dla zwiedzających w roku wspomnianej powodzi, pomimo wyrządzonych szkód poprzez zalanie dolnych części ekspozycji parku archeologicznego.

Wnętrze hali elektrowni wodnej

Przeniesienie do innej epoki - Karpacka Troja

Zygmunt Kałuża

Wyprawa do Klimkówki i Trzciny

35 lat temu, w roku 1978 wędrowaliśmy z plecakiem po Beskidzie Niskim w rejonie pasma Magury Małostowskiej, skończyliśmy wyprawę na przystanku PKS w Klimkówce oczekiwaniem na autobus do Gorlic. Znajdował się on tuż obok zabytkowej cerkwi w Klimkówce. Nieopodal w dolinie rzeki Ropy trwały prace ziemne przy budowie zapory przegradzającej Ropę w największym miejscu. Rzeka przebiega tu między szczytami Kiczera-Żdżar (610 m n.p.m.) i Ubocz (623) należącymi do tzw. Pasma Pienin Gorlickich...

Kiedy więc Podkarpacka Izba Inżynierów Budownictwa ogłosiła wycieczkę techniczną do Elektrowni Wodnej Klimkówka z chęcią zapisałem się na ten wyjazd.

Wyjechaliśmy autokarem wycieczkowym 24 września 2013 roku o godzinie 7:00 i przez Jasło, Biecz, Gorlice, Szymbark, Ropę dotarliśmy w pobliże zapory w Klimkówce. Droga biegła poprzednio dokładnie dnem doliny. Podczas budowy zapory została przeniesiona wyżej, poza teren przeznaczony pod zalew wraz z zabytkową cerkwią i kilkudziesięcioma gospodarstwami wsi Klimkówka.

Autokar pozostał na parkingu w pobliżu zapory, a cała 35-osobowa wycieczka udała się w dół wygodną

zbiornika wodnego i elektrowni. Budowę zapory rozpoczęto już w latach 70-tych ubiegłego wieku, ale ukończono dopiero w 1994 roku. Napełnianie zbiornika wodą trwało około roku. Zbiornik wodny powstał na 54,4 km rzeki w miejscowości Klimkówka w województwie małopolskim (poprzednio województwo nowosądeckie), powiat gorlicki.

Do podstawowych funkcji zbiornika należy:

- wyrównywanie przepływów niżówkowych na rzece Ropa dla zlikwidowania deficytów wody pitnej i przemysłowej w miastach Gorlice i Jasło,
- obniżanie kulminacji fali powodziowej wzdłuż rzeki Ropy,

- wykorzystywanie spadów do celów energetycznych
- elektrownia wodna szczytowa o mocy 1,1 MW,
- stworzenie warunków dla rekreacji i wypoczynku.

Głównym zadaniem zatem powstałego zbiornika jest przeciwdziałanie powodziom i regulacja przepływu. Funkcja energetyczna występuje niejako dodatkowo. Moc elektryczna elektrowni nie jest znaczna, w porównaniu np. z elektrowniami wodnymi chociażby w Solinie czy na Dunajcu.

Zapora została zbudowana jako ziemna, usypana z materiałów miejscowych uszczelniona wewnątrz

rdzeniem glinianym oraz przesłoną cementacyjną. Długość zapory wynosi 210 m, wysokość korpusu 33 m, szerokość w koronie 8,90 m. Spust denno o konstrukcji żelbetowej składa się z dwóch przewodów o przekroju 3,2 m na 3,2 m o długości 154 m jest chroniony kratami zapobiegającymi przedostawaniu się zanieczyszczeń mechanicznych. Przewody spustu dennego są zamykane podwójnymi zasuwami stalowymi. Obok spustu dennego usytuowano hydroelektrownię z jedną turbiną Kaplana o mocy zainstalowanej 1,1 MW. Na potrzeby produkcji energii elektrycznej wodę dostarcza do turbiny rurociąg stalowy o średnicy 1,4 m prowadzący od spustu dolnego.

Turbina została zaprojektowana na następujące parametry:

- moc instalowana 1,1 MW,
- przepływ instalowany 4 m³/s,
- spadek nominalny 29 m,
- średnia produkcja roczna 5,1 mln kWh.

Przy wysokim stanie wody w zbiorniku zapory woda może być odprowadzana nie tylko spustem dolnym, ale również przelewem powierzchniowym w postaci jazu żelbetowego o szerokości 15 m zamykanego stalowymi

Wyruszamy na zwiedzanie zapory

drogą bezpośrednio prowadzącą do samej zapory. Szliśmy fragmentem szlaku turystycznego łącznikowego (znakowany znakami czarnymi) biegnącego do szczytu Flaszka (663), znajdującego się na jednym z głównych szlaków pieszych Beskidu Niskiego Chęlm - Bordiów Wierch. Przy samej zaporze powitał nas kierownik elektrowni wodnej, który przejął szczegółowe oprowadzanie grupy po obiekcie zapory i potem do samej elektrowni i w głąb zapory. Przekazał nam szczegółowe informacje dotyczące budowy zapory,

klapami z napędem mechanicznym. Maksymalny przepływ wody może wynosić do 438 m³/s.

Nominalny przepływ wody przez turbinę wynosi 2 m³/s. Przy niskim stanie wody w zbiorniku górnym minimalny utrzymywany przepływ przez turbinę jest zmniejszany do 1 m³/s, zaś przy wysokim stanie dopływu wody do zbiornika górnego przepływ przez turbinę można zwiększyć maksymalnie do 4 m³/s.

Klimkówka - było do pokonania wiele schodów

Zbiornik zaporowy ciągnący się od zapory w Klimkówce aż prawie po Uście Gorlickie posiada maksymalną pojemność 42,53 mln m³ oraz rezerwę powodziową 10,0 mln m³. Zbiornik zbiera wodę ze zlewni Ropy, która w przekroju zapory wynosi 210 km². W przypadku maksymalnego poziomu wody w jeziorze powierzchnia zbiornika może wynosić do 306 ha przy długości 6,5 km, głębokość maksymalna 31 m, średnia głębokość 13 m.

Brzeg wschodni jeziora został zagospodarowany ośrodkami rekreacyjnymi, najbliższy znajduje się w samej Klimkówce w odległości ok. 1,5 km od zapory.

Po zwiedzeniu zapory i urządzeń sterowniczych zabudowanych na jej powierzchni udaliśmy się do wnętrza obiektu. Była to interesująca wyprawa w głąb ziemno-betonowego korpusu po prawie dwustu schodach w dół, po czym musieliśmy wyjść z drugiej strony zapory z powrotem na poziom korony dodatkowo przez 5-metrową pionową drabinę.

Po atrakcjach wędrówki do wnętrza zapory zeszliśmy schodami obok przelewu powierzchniowego na poziom zbiornika dolnego do pomieszczeń hydroelektrowni. Tu pokazano nam pomieszczenie turbiny oraz nastawnię elektryczną elektrowni.

Pełni wrażen po zwiedzeniu zapory i elektrowni udaliśmy się do miejscowości Trzcinica koło Jasła, w której w 2011 roku otwarto skansen archeologiczny zwany Karpacką Troją. Teren obecnego skansenu znany już był w początkach XIX wieku z odkrycia tu 3 bożyszcz pogańskich. Wielokrotne badania wykopaliskowe prowadzone ponownie w latach 1991 - 1996 oraz 2005 - 2009 przyniosły sensacyjne wyniki. Odkryta tu została najstarsza na ziemiach polskich osada obronna, w której stwierdzono pierwsze ślady cywilizacji anatolijsko-balkańskiej. Odkryte grodzisko należy do najstarszych warowni słowiańskich. Odnaleziono pozostałości wałów ziemnych o wysokości do 10 m. Obejmowały one gród o powierzchni prawie 3,5 ha. Osada warowna istniała tu już w początkach epoki brązu tj. w okresie 2100 - 1650 przed narodzeniem Chrystusa. Mieszkańcy osady wywodzący się z grupy pleszowskiej kultury mierzanowickiej zajmowali się

rolnictwem, hodowlą, rybołówstwem, myślistwem, tkactwem oraz obróbką surowców kamiennych. Stwierdzono, że w latach późniejszych 1650 - 1350 p.n.Ch. mieszkała tu ludność kultury Otomani-Fuzesabony o bardzo wysokim stopniu cywilizacji. Była to ludność napływowa z południa Europy. W tym okresie osada została powiększona, zbudowano podgródzie zabezpieczone od strony najłatwiejszego dostępu palisadą i fosą. W tym czasie spotyka się tu oddziaływania kultur wielkich cywilizacji basenu Morza Śródziemnego, ale także od strony północnej znad Bałtyku. Ludność mieszkała w domach o konstrukcji słupowej lub zrębowej. W osadach gromadzono wielkie bogactwa w postaci biżuterii ze złota, brązu, bursztynu, fajansu i wyrobów z kości i rogu. W okresie wczesnego średniowiecza (780 - 1031 r. n.e.) był tu potężny gród stanowiący centralny ośrodek jednego z plemion zamieszkujących w tym czasie Małopolskę. Na rok 1031, czyli u schyłku rządów Mieszka II datowany jest prawdopodobny gwałtowny pożar grodu. Do chwili obecnej brak dowodów na dalsze istnienie tutaj grodu.

W trakcie badań archeologicznych prowadzonych w Trzcinicy dokonano odkrycia ponad 160 tysięcy zabytków archeologicznych. Znalezione znaczne ilości glinianych naczyń i innych wyrobów ceramicznych oraz wyroby kościane i rogowy, kamienne i krzemienne, brązowe i żelazne.

Zwiedzanie skansenu zwykle rozpoczyna się od oglądnięcia ciekawego filmu obrazującego historię osadnictwa słowiańskiego na tym terenie oraz wyniki

Skansen archeologiczny Karpacka Troja

badań archeologicznych prowadzonych na tym terenie. Po filmie następuje oprowadzenie z przewodnikiem po wystawie zabytków archeologicznych, a następnie przechodząc przez park archeologiczny u podnóża grodziska można oglądać zrekonstruowane wioski z epoki brązu i wczesnego średniowiecza (IX wiek) oraz rekonstrukcję wioski kultury Otomani-Fuzesabony sprzed 3,5 tysiąca lat. Na miejscu grodziska zrekonstruowano 9 odcinków wałów obronnych, drogę i bramę oraz 2 domy z epoki brązu, 4 chaty słowiańskie i bramę wczesnośredniowieczną.

Po zwiedzeniu całego obszaru grodziska wycieczka została zakończona smacznym obiadem w restauracji „U Schabińskiej” znajdującej się w budynku pawilonu wystawowego skansenu.

Do Rzeszowa wróciliśmy pełni wrażeń około godziny 18:00. Wycieczka była bardzo udana i atrakcyjna. Połączenie tematyki obiektu technicznego elektrowni wodnej ze skansenem archeologicznym okazało się bardzo ciekawe i godne polecenia na przyszłość.

Fot. Wiesław Baran

Barbara Pasowicz

Grecja - Wybrzeże Olimpijskie - Ateny - Peloponez

W dniu 4 października 2013 r. wyruszyliśmy na kolejną wycieczkę techniczną z oferty Komisji Doskonalenia Zawodowego PDK OIIB. W tym roku celem wyprawy była Grecja - „Hellada”, kolebka zachodniej cywilizacji, miejsce narodzin demokracji, filozofii, Igrzysk Olimpijskich, wielu podstawowych twierdzeń matematycznych, zachodniej literatury, teatru, historiografii oraz politologii. W nastrojach nieco zmrożonych przez ujemną temperaturę, rozpoczęliśmy podróż do pięciu krain geograficznych Grecji, tj. Macedonii, Tesalii, Grecji Centralnej, Attyki oraz Peloponezu. Temperatura rosła w miarę oddalania się od Polski, nastroje były coraz lepsze, gdy po dwóch dniach podróży i zaliczonym noclegu w okolicach Belgradu dotarliśmy wreszcie do naszej bazy wypadowej na następne trzy dni, do miejscowości Paralia usytuowanej na Riwierze Olimpijskiej w pobliżu kurortu Katerina nad Morzem Egejskim.

Tessalia - Wąwóz Tembi - Kalambaka

W pierwszym dniu naszych greckich wędrówek, przywitał nas pochmurny Olimp, siedziba 12 greckich bogów, w tym najważniejszego Zeusa, jakby niezbyt zadowolony z przybycia intruzów, zakrył swoje wierzchołki chmurami. Olimp, mylnie uznawany za szczyt górski, w rzeczywistości jest to masyw górski, położony

w północno-wschodniej części kraju, którego najwyższy szczyt Mitikas, wznosi się na wysokość 2918 m n.p.m. Masyw znajduje się pomiędzy dolinami rzek Pinios i Aliakmon nad Zatoką Termajską. Najpierw udaliśmy się do Wąwozu Tembi usytuowanego pomiędzy Olimpem a górami Ossa, stanowiącego naturalną granicę między Tesalią a Macedonią. Po drodze minęliśmy potężny Zamek Platamonas, strzegący od niepamiętnych czasów głównego szlaku handlowego, łączącego Grecję północną z południową oraz szlaku morskiego z Eubeji do Salonik. Twierdza wybudowana w XI wieku, w 1204 r.

Największa atrakcja dnia, a może całej wyprawy do Grecji, to znajdujący się w okolicy miasta Kalambaka masyw skalny z piaskowca „Meteora” czyli „**zawieszony w powietrzu**”. To jedno słowo oddaje doskonale niesamowitość Świętych Meteor - jednego z największych prawosławnych centrów monastycyzmu w Grecji, a jednocześnie urokliwego obiektu turystycznego. Kamienny las ponad 1000 niezwykłych skał (do 540 m wysokości) położony na **Równinie Tesalskiej** jest jednym z cudów przyrody.

Wielki Meteor

Dion - Litochoro - Wąwóz Enipeas

Dion - starożytne miasto i kompleks świątynny, położone u stóp masywu Olimpu, stolica Macedonii w V w. p.n.e. Starożytny Dion stanowił główne sanktuarium ówczesnej Macedonii, miejsce oddawania szczególnej czci bogom olimpijskim. Dzielił się na osadę miejską otoczoną murami i na rozległe tereny świątynne, rozciągające się na południe od bram miasta.

Z ruin Dion pojechaliśmy krętą drogą do **Litochoro** i udaliśmy się na pieszy spacer do wąwozu **Enipeas**. Wylot wąwozu znajduje się na granicy miasta, tuż za ostatnimi zabudowaniami. Przez wąwóz wiedzie jeden

z najpopularniejszych szlaków na najwyższy szczyt masywu Olimpu - Mitikas. Ścieżka widokowa do wodospadów prowadzi akweduktem na wysokości kilkudziesięciu metrów. Akwedukt w postaci betonowego, zakrytego kanału o szerokości nieco ponad metr, wciśnięty jest w skaliste zbocze. Jest to dość łatwa droga (spacerowa), prawie na całej długości jest metalowa barierka, więc natknęliśmy się tam na tłumy osób w różnym wieku.

Delfy

Opuściliśmy hotel „Regina” położony w dogodnej odległości ok. 200m, od piaszczystej plaży, wyruszając do Attyki, po drodze przejeżdżamy przez Termopile oraz zwiedzamy Delfy.

Kanał Koryncki - Mykeny - Nafplio - Epidauros - Stadion Olimpijski W Atenach - Kładka Katehaki

Opuściliśmy hotel w miejscowości Aja Teodoria i udaliśmy się w kierunku **Kanału Korynckiego**. Budowę kanału zakończono ostatecznie w latach 1882-1893. Kanał robi niesamowite wrażenie, zwłaszcza widziany z mostu, którym przebiega droga przejazdowa.

Kanał Koryncki

Mykeny

Aby dotrzeć do **Myken**, stolicy **Atrydów**, musieliśmy zjechać z autostrady i dalej poruszaliśmy się wąskimi drogami malowniczej **Argolidy**. Miejsce drzew oliwnych zajęły teraz rozległe sady cytrusowe i plantacje winorośli. Około południa dotarliśmy do **Myken**. Znajdują się tam najstarsze zabytki kultury greckiej - z tak zwanego **okresu mykeńskiego**, sięgającego epoki prehistorycznej, II tysiąclecie p.n.e.

Potem pojechaliśmy kilkaset metrów dalej, aby zwiedzić ruiny cytadeli, z charakterystycznymi, kilkumetrowej grubości, murami „cyklopowymi” - ułożonymi z wielkich nieociosanych głazów - stąd wzięło się później przekonanie, że wzniesli je cyklopi.

Nafplion

Następnym celem naszej wycieczki był **Nafplion** - pierwsza stolica, w latach 1829-1834, wyzwolonej Grecji. Miasto to do dzisiaj uznawane jest za jedno z najbardziej eleganckich miast Grecji kontynentalnej.

Z **Nafplion** udaliśmy się, do **Epidauros**. Znajdowało się tam sanktuarium boga sztuki lekarskiej Asklepiosa (odpowiednika rzymskiego Eskulapa), zabitego przez Zeusa za to, że wskrzeszał zbyt wielu zmarłych.

Amfiteatr w Epidauros

Z Epidauros wyruszyliśmy do **Aten**. Poruszaliśmy się drogą w dolnej części rozległego masywu Parnasu. Otaczające doliny i zbocza porośnięte są prawie wyłącznie gajami oliwnymi.

Stadion Olimpijski w Atenach - stadion wielofunkcyjny, jego inauguracja miała miejsce 6 września 1982 roku. W latach 2002-2004 stadion został przebudowany, m.in. dobudowano dach zaprojektowany przez hiszpańskiego architekta Santiago Calatravę z myślą o Igrzyskach Olimpijskich w 2004 roku, odbywających się w Atenach.

Następnie udaliśmy się zobaczyć słynną ze względów architektonicznych kładkę Katehaki, Kładka jest podwieszona do zakrzywionego pylonu, którego wysokość wynosi 50 m. Zainstalowano tu 14 kabli zakotwionych w pylonie. W przekroju poprzecznym znajdują się dwa stalowe dźwigary i charakterystyczne dla tego obiektu stalowe poprzecznice o zmiennej wysokości.

Wieczorem udaliśmy się na uroczystą kolację w tawernie przy ul. **Plaka**, w najstarszej, obok Monastiraki, zamieszkałej dzielnicy Aten. Tawerna znajdowała się u stóp Akropolu i z zewnątrz wyglądała niepozornie. Jednak po wejściu do środka naszym oczom ukazała się duża sala z tarasami, zatłoczona do granic możliwości.

Ateny - zmiana warty przed Parlamentem - Muzeum Akropolu - Akropol

Zwiedzanie Aten rozpoczęliśmy od gmachu parlamentu, dawny pałac królewski. Przed frontem znajduje się **Grób Nieznanego Żołnierza**, przed którym trzymają straż żołnierze Gwardii Narodowej w charakterystycznych uniformach ze spodniczkami i pomponami na butach. Codziennie, o każdej pełnej godzinie, odbywa się zmiana warty.

Muzeum Akropolu

Muzeum na Akropolu zostało oficjalnie otwarte w 2009 roku. Znajduje się w odległości ok. 300 metrów od Partenonu. Głównym architektem był Francuz

→ Bernard Tschumi, który w 2001 roku wygrał konkurs na najładniejszy projekt muzeum. Konstrukcja budynku uwzględnia możliwość trzęsienia ziemi, zamiast zwiększania ciężaru budynku zastosowano konstrukcję lekką i elastyczną. Muzeum zostało zbudowane na pozostałościach dawnych Aten, które zostały wyeksponowane w dolnej kondygnacji i dlatego zastosowano przezroczyste podłogi aby nie przesłaniać antycznych zabytków.

Po południu pojechaliśmy zwiedzać **Akropol**. Po wdrapaniu się na wzgórze naszym oczom ukazały się ruiny monumentalnych **Propylejów** - bramy na Akropol. Propyleje zostały wzniesione w V wieku p.n.e.

Akropol Partenon

Akropol nie jest najwyższym wzniesieniem Aten - ma zaledwie 80 m. Najwyższym jest góra Lykabettus, wysoka na 277 m. Na szczyt góry można dostać się pieszo lub kolejką linową-szynową. Na szczycie znajduje się mała kapliczka św. Jerzego, restauracja,

Pamiątkowe zdjęcie

kawiarnie i teatr Lykavittos. Są tam też liczne platformy widokowe, ułatwiające obserwację panoramy Aten.

Saloniki

Saloniki - miasto w północnej Grecji, nad Zatoką Salonicką (Morze Egejskie). Drugie, co do wielkości (po Atenach) miasto Grecji. Saloniki to ośrodek administracyjny największego greckiego regionu Macedonii, prężne i z tradycjami centrum naukowo-akademickie, miejsce licznych kongresów i wystaw międzynarodowych, węzeł transbalkańskich autostrad.

Założone ok. 315 p.n.e. przez króla Macedończyków Kassandra i nazwane na cześć jego żony, Tessaloniki, córki Filipa II i siostry Aleksandra Wielkiego. Od 146 p.n.e. miasto należało do państwa rzymskiego, w którym z biegiem czasu stało się jednym z najważniejszych miast. W mieście powstała jedna z pierwszych gmin chrześcijańskich, do której Święty Paweł skierował dwa ze swoich listów. Miasto było miejscem urodzenia i początkowej działalności Cyryla i Metodego w IX w.

Biała Wieża

Wieża, wybudowana przy nabrzeżu przez osmańskiego sułtana Sulejmana Wspaniałego (1520-1566), uważana jest powszechnie za symbol miasta. Dawniej należała do fortyfikacji otaczających Saloniki. Obecnie znajduje się w niej Muzeum Kultury Bizantyńskiej. Szczyt wieży służy za dogodny punkt widokowy na miasto. W pobliżu Białej Wieży znajduje się pomnik Aleksandra Wielkiego.

Łuk i Mauzoleum Galeriusza

Łuk i Mauzoleum, powszechnie znane są jako „Kamara” lub w przypadku Mauzoleum - jako Rotunda. Łuk, ustawiony między 298 a 299 r. n.e. dla uczczenia zwycięstwa tetrarchy Galeriusza nad Persami i zajęcia ich stolicy Ktezifonu w 298 roku. Łuk (obecnie zachowały się tylko jego resztki) był wykonany z czerwonego kamienia i bogato zdobiony. Mauzoleum

zostało wybudowane około 304 roku. Miał tam być pochowany cesarz Galeriusz, lecz zginął w Persji. Mauzoleum zostało zamienione na kościół Św. Jerzego.

Kościół Św. Demetriusza (Św. Dimitrios)

Kościół Aghios Demetrios (V-VII w.) jest najważniejszym kościołem miasta, a sam święty jest jego patronem. Zabytek jest położony powyżej pozostałości po agorze i Rzymskim Forum. Posiada trzy boczne kaplice, znajduje się w nim muzeum, a także zespół podziemnych katakumb, dawne łaźnie rzymskie, wśród których znajduje się cela, w której więziono Św. Demetriusza.

Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa Oddział w Rzeszowie

35-060 Rzeszów, ul. PCK 2, tel. 17 862 41 35, tel./fax 17 852 13 89
e-mail: rzeszow.pzitb@gmail.pl

Jerzy Styś

Znajomość Ustawy Prawo Budowlane oraz Rozporządzeń wykonawczych ułatwia wykonywanie obowiązków zawodowych

Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa Oddział w Rzeszowie organizuje w swojej siedzibie przy ul. PCK 2 szkolenia i seminaria w zakresie pogłębiania znajomości przepisów obowiązujących w budownictwie.

Najbardziej wszechstronną formą doskonalenia kadry inżynierskiej pracującej w budownictwie są **Kursy przygotowawcze do egzaminu na uprawnienia budowlane**. Zakres obowiązującej na kursie tematyki służy nie tylko pomyślnemu zdaniu egzaminu ale także zdobyciu takiej wiedzy, która jest niezbędna w codziennej pracy przy realizacji procesu inwestycyjnego. Wykładowcy z wieloletnim doświadczeniem zawodowym omawiając tematy wynikające z zakresu objętego egzaminem dzielą się także doświadczeniami praktycznymi, które zdobyli w czasie swojej pracy zawodowej.

Tych praktycznych informacji młody inżynier nie będący słuchaczem kursu nie jest w stanie uzyskać czytając treści Ustaw i Rozporządzeń.

Można z całą odpowiedzialnością stwierdzić, że brak tych praktycznych informacji w obliczu pojawiających się problemów zawodowych rzuca niekorzystne światło na całokształt posiadanej wiedzy zawodowej. O słuszności tej tezy niech świadczy duża ilość rozmów, pytań i wątpliwości zgłaszanych wykładowcom w czasie przerw w zajęciach na Kursie przygotowawczym do egzaminu na uprawnienia budowlane.

W każdej gałęzi przemysłu, w tym także w budownictwie, musimy dążyć do posiadania również takiej wiedzy, której nie da się w sposób jednoznaczny odnaleźć w przepisach i literaturze technicznej. Pozwala ona na swobodne poruszanie się w zagadnieniach, jakie pojawiają się w codziennej pracy związanej z nadzorem i organizacją procesu inwestycyjnego.

Zachęcamy osoby przystępujące do egzaminu na uprawnienia budowlane do udziału w organizowanym kursie, gdyż zdobyta wiedza będzie przydatna również w czasie podejmowania decyzji przy pełnieniu samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.

Zbigniew Szczupak

Plenerowe spotkanie Koła Seniorów

Koło Seniorów Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa Oddział w Rzeszowie corocznie w miesiącu wrześniu organizuje w plenerze spotkanie swoich członków.

Również w tym roku, 25 września, spotkaliśmy się na ognisku w Nadleśnictwie Głogów Małopolski. Miejsce spotkania - na skraju lasu, gdzie swój początek ma ścieżka ekologiczna - jest bardzo urokliwe.

W czasie spotkania oprócz poczęstunku pieczoną kiełbaską, koledzy wspominali swój czas pracy zawodowej na budowach w kraju oraz za granicą.

Spotkanie przebiegło w miłej atmosferze. Wszyscy byli zgodni, że należy kontynuować takie spotkania, ubolewali tylko nad tym, że wielu członków nie mogło przybyć z powodów zdrowotnych.

Fot. Z. Szczupak

**STOWARZYSZENIE INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW KOMUNIKACJI
RP ODDZIAŁ W RZESZOWIE**

Członek Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT

ul. Kopernika 1, 35-069 Rzeszów

tel./fax biuro 17 85 20 557, GSM (Prezes) 784 070 446

e-mail: rszszow@sitk.org.pl

www.sitk-rzeszow.pl

Katarzyna Noworól

Modernizacja Podkarpackiej i Dąbrowskiej uhonorowana tytułem Modernizacji Roku 2012

Mamy zaszczyt poinformować, że projekt pn. „*Modernizacja i rozbudowa ul. Podkarpackiej i ul. Dąbrowskiego w Rzeszowie*” autorstwa projektantów naszego rzeszowskiego oddziału SITK RP został uhonorowany tytułem MODERNIZACJA ROKU 2012 w kategorii „*Drogi i Obiekty Mostowe*” w ramach ogólnopolskiego konkursu, którego organizatorami byli Targi Pomorskie Sp. z o.o. oraz Stowarzyszenie Ochrony Narodowego Dziedzictwa Materialnego.

Wręczenie pamiątkowego dyplomu oraz lauru - pięknej złotej statuetki odbyło się 28 sierpnia br. w Sali Wielkiej Zamku Królewskiego w Warszawie. Nagrody w tej kategorii wręczył pan Roman Jaworski zastępca Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, a honory odebrał prezes Oddziału Marian Sulencki.

Prezes Marian Sulencki z laurami

Jesteśmy dumni, że profesjonalizm współpracujących z SITK projektantów został doceniony przez Kapitułę Konkursu.

Modernizacja przedmiotowego odcinka drogi w znacznym stopniu poprawiła funkcjonalność układu komunikacyjnego Miasta Rzeszowa.

Mamy nadzieję, że nasze kolejne projekty zostaną w przyszłości również dostrzeżone przez kapitułę konkursu.

Złota statuetka Modernizacja Roku

Święto Oddziału SITK RP w Rzeszowie

Po raz kolejny (już 16), relacjonuję obchody święta Oddziału SITK RP w Rzeszowie, przypadające jak zawsze na dzień 3 października, który tym razem „wypadł” we czwartek. Przypomnę, że święto jest kolejną rocznicą ufundowania oddziałowego sztandaru SITK. Od 1997 roku towarzyszy on nam, biorąc udział w świętach narodowych: 3 Maja oraz 11 Listopada i jest obecny na uroczystościach stowarzyszeniowych - tych radosnych i refleksyjnych (np. w ostatniej drodze naszych Ś.P. Członków Oddziału).

W tym roku oddział reprezentował poczet sztandarowy, w którym uczestniczyli: kol. Joanna Hołub, kol. Zofia Wróbel oraz kol. Kazimierz Ślaczka oraz chorąży pocztu kol. Stanisław Styka.

Poczet sztandarowy SITK O/Rzeszów

Obok naszego pocztu, w rzeszowskiej farze obecne były także: poczet sztandarowy kolejarzy, ubranych w historyczne mundury oraz poczet sztandarowy SIMP. Dziękujemy im za to serdecznie!

Po nabożeństwie, z piękną homilią skierowaną do członków oraz rodzin O/SITK RP w Rzeszowie, Uczestnicy Święta przeszli do sal Domu Technika NOT, gdzie odbyła się dalsza część uroczystego spotkania.

Odwiedziło nas wielu znakomitych gości, wśród których obecny był kol. Zbigniew Detyna - przewodniczący Rady PDK OIIB w Rzeszowie

Uroczystość rozpoczęła część oficjalna, w której nastąpiło wręczenie wyróżnień NOT-owskich oraz stowarzyszeniowych.

Oto wykaz uhonorowanych koleżanek i kolegów:

Złotą Odznaką Honorową NOT wręczono:
kol. Zbigniewowi Chrobakowi - *Klub Seniora*
kol. Marianowi Jojczukowi - *Klub Kolejarzy*

Srebrną Odznaką Honorową NOT przyznano:
kol. Lesławowi Bichajle - *Klub przy Politechnice*
kol. Adamowi Rykale - *Klub Diagnostów*
kol. Markowi Ustrobińskiemu - *Klub przy MZD Rzeszów*

Złotą Odznaką Honorową SITK z diamentem uhonorowano:

kol. Mariannę Krupę - *Klub Skanska*
kol. Lucjana Janasa - *Klub Przy Politechnice*
kol. Edwarda Łukawskiego - *Klub Seniorów*
kol. Franciszka Kosiorowskiego - *Klub MPDIM*

Złotą Odznaką Honorową SITK odznaczono:

kol. Kazimierza Armatę - *Klub Seniora*
kol. Stanisława Barana - *Klub Środowiskowy Rzeszów*
kol. Jerzego Churawskiego - *Klub Kolejarzy*
kol. Ryszarda Hadałę - *Klub PRDIM Leżajsk*
kol. Krzysztofa Maca - *Klub Środowiskowy Rzeszów*
kol. Zdzisława Oppenauera - *Klub Środow. Rzeszów*
kol. Kazimierza Surmacza - *Klub PZDW Rzeszów*
kol. Władysława Uchmana - *Klub Seniorów*
kol. Stanisława Ząbka - *Klub Seniorów*

ZK SITK przyznał dyplomy w dowód uznania za długoletnią działalność na niwie SITK dla kol. Julia-
na Wojtyny oraz Zbigniewa Adamka, a także godność
Zasłużonego Seniora SITK dla:

kol. Andrzeja Kościelniaka
kol. Jana Krępy
kol. Stanisława Styki
kol. Stanisława Wiącka

Zarząd Oddziału SITK RP W Rzeszowie wyróżnił
Srebrnymi Odznakami Honorowymi SITK:

kol. Barbarę Łącz
kol. Barbarę Wojciechowską
kol. Stanisława Bika
kol. Jerzego Cieślickiego
kol. Antoniego Lecha
kol. Mariusza Polaka
kol. Kamila Simkę
kol. Tadeusza Tunię
kol. Jacka Wilczyńskiego

Honory zakończyło wręczeniem statuetki oddziałowego ERNESTA za aktywną działalność w 2012 roku, która „powędrowała” do kol. Andrzeja Kościelniaka - wiceprezesa ZO SITK RP w Rzeszowie.

Następnie, odczytane zostały adresy, które wpłynęły na ręce prezesa Oddziału Mariana Sulenckiego, a przesłali je: Prezydent Rzeszowa Tadeusz Ferenc, członek honorowy SITK prof. Andrzej Jarominiak oraz prezes siostrzanego Oddziału SITK RP w Krakowie - kol. Marek Szalkowski.

Na szczególną uwagę zasługują bardzo osobiste słowa od profesora Andrzeja Jarominiaka, składające

→ do refleksji, które zacytowałam na stronie www Oddziału oraz w oddziałowym biuletynie informacyjnym.

Po odczytaniu adresów, głos zabrali goście honorowi święta: kol. Jan Bogusławski, kol. Bolesław Szpetman oraz kol. Kazimierz Strach, którzy na tę uroczystość przygotowali i wręczyli dyplomy z gratulacjami oraz życzeniami dla Zarządu i Członków O/SITK w Rzeszowie.

Po części oficjalnej przyszła kolej na chwilę odpoczynku.

Naszą uroczystość uświetnił występ artystów z Centrum Sztuki Wokalnej z Rzeszowa pod opieką jego dyrektora - pani Anny Czenczek.

Wysłuchaliśmy fragmentu spektaklu wokarno-tanecznego pt. „Prawy do lewego”, którego premiera odbyła się 7 czerwca br. podczas otwarcia IX Międzynarodowego Festiwalu Piosenki Rzeszów Carpathia Festival/

Bardzo żywiołowe aranżacje i dobór repertuaru sprawiły, że nuciliśmy te znane utwory wraz z artystami, a po występie nagrodziliśmy młodzież oraz panią dyrektor Annę Czenczek gromkimi oklaskami.

Po koncercie prezes Marian Sulencki zaprosił gości do kawiarni, gdzie miała miejsce swoista uczta dla ciała i ducha, przygotowana przez niezawodną panią Dorotę Nowosiadło, Szefową FAMILII.

Występ artystów z CSW z Rzeszowa

W koleżeńskej, wręcz rodzinnej atmosferze trwały stowarzyszeniowe dysputy.

Tegoroczne święto odbyło się przy bardzo wysokiej frekwencji (blisko stu osób), co stanowi dowód wprost, że cieszy się ono uznaniem wśród Członków, Sympatyków i Przyjaciół rzeszowskiego oddziału SITK.

W kuluarach odebraliśmy wiele gratulacji i usłyszeliśmy ciepłe słowa od uczestników święta. Dla nas to wielka radość i satysfakcja, ponieważ wiemy, że trud organizacyjny nie idzie na marne... DZIĘKUJEMY! I już zapraszamy na święto 3 października 2014 roku!

STOWARZYSZENIE ELEKTRYKÓW POLSKICH ODDZIAŁ W RZESZOWIE

35-959 Rzeszów, ul. Kopernika 1

tel. 17 853 47 22, 850 75 60, tel./fax 17 850 75 61

Bolesław Pałac
Prezes SEP O/Rzeszów

Rok 2013 - Rokiem prof. Romana Dzieślewskiego GŁÓWNE OBCHODY JUBILEUSZU Rzeszów-Lwów 27-29 września 2013 r.

10 października 2012 r. Zarząd Główny SEP podjął uchwałę o ustanowieniu **roku 2013 Rokiem prof. Romana Dzieślewskiego**, pierwszego polskiego profesora elektrotechniki, rektora Politechniki Lwowskiej, autora pierwszego akademickiego podręcznika elektrycznego „Encyklopedia elektrotechniki”, przez 16 lat członka Rady miasta Lwowa, uczestnika zjazdu założycielskiego SEP w 1919 r. w Warszawie - w 150 rocznicę Jego urodzin.

Przygotowania do jubileuszu

Organizację centralnych uroczystości obchodów jubileuszu w dniach 27-29 września 2013 r. Zarząd Główny powierzył rzeszowskiemu Oddziałowi SEP. Uroczystości odbyły się w dwóch miastach - Rzeszowie i Lwowie.

Głównym celem przygotowań do jubileuszu było dotarcie do rodziny profesora, wydanie publikacji, artykułów, plakatu, przygotowanie filmu o profesorze i przede wszystkim odnowa zabytkowego grobowca we Lwowie na Cmentarzu Łyczakowskim, gdzie spoczywa profesor Roman Dzieślewski.

Realizacja wszystkich tych planów wymagała współpracy organizatorów z instytucjami państwowymi, samorządowymi w kraju i za granicą oraz z rodziną profesora, rozproszoną po całym kraju. Nieocenioną wręcz pomoc otrzymaliśmy od prof. Jerzego Hickiewicz z Politechniki Opolskiej, członka honorowego SEP, przewodniczącego Centralnej Komisji Historycznej SEP. Z jego pomocą udało się dotrzeć do rodziny prof. Dzieślewskiego, w tym do dwóch żyjących wnuczek - pani Elżbiety Gromnickiej z Warszawy i pani Teresy Gallos z Bytomia. Otrzymaliśmy także kontakt do dalszej rodziny - państwa Ligii i Piotra Dzieślewskich

z Krakowa, Jolanty i Pawła Dzieślewskich z Radomia, Marzeny i Lechosława Korendo z Tarnowa, pana Wojciecha Dzieślewskiego z Nowego Sącza i pani Marty Niedźwiedź z Bytomia.

Najwięcej czasu i problemów do rozwiązania stwarzał projekt odnowy grobowca rodziny Powała - Zdzisławskich, rodzinnego grobowca, w której spoczywa prof. Dzieślewski.

Projekt odnowy grobowca był marzeniem prof. Hickiewicza od kilku lat - przedstawiony więc został na Radzie Prezesów SEP w Bydgoszczy, jako projekt do realizacji i poparty przez prezesa SEP prof. Jerzego Barlika oraz Zarząd Główny i Radę Prezesów. Najwięcej czasu pochłonęły sprawy formalno-prawne dające możliwość Stowarzyszeniu realizacji renowacji grobowca poza granicami kraju. Pomoc otrzymaliśmy z Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego. I tu ukłon w stronę pana Michała Michalskiego z Departamentu Dziedzictwa Kulturowego, który ukierunkował nasz projekt na właściwe tory.

Renowacji grobowca podjęła się firma TUSSINI - Radosław Tusznio - Konserwacja Dziej Sztuki ze Skarżyska-Kamiennnej.

Program prac konserwatorskich przygotował prof. Janusz Smaza z ASP w Warszawie. Kilka miesięcy trwały formalności ze stroną ukraińską, związane z uzyskaniem zgody na remont grobowca. Dokumenty, które posiadała wnuczka profesora, jak akty urodzin, akty zgonów członków rodziny okazały się także bardzo pomocne przy uzyskiwaniu zgody. Nie mały wpływ miały również dobre kontakty Ministerstwa i Pracowni Konserwacji Zabytków z władzami Lwowa i Cmentarza Łyczakowskiego.

Prace renowacyjne zostały przeprowadzone we wrześniu, przed głównymi obchodami jubileuszowymi.

Patronat honorowy nad jubileuszem objęli: Marszałek Województwa Podkarpackiego Władysław Ortyl, Wojewoda Podkarpacki Małgorzata Chomicz-Śmigieliska, Prezydent Miasta Rzeszowa Tadeusz Ferenc oraz Rektor Politechniki Rzeszowskiej prof. Marek Orkisz. Patronat medialny otrzymaliśmy od Polskiego Radia Rzeszów i TVP Rzeszów.

W trakcie roku ukazywały się artykuły w prasie technicznej dotyczące życiorysu i dokonań Profesora Romana Dzieślewskiego. Realizując plan obchodów podjęliśmy decyzję o zrealizowaniu filmu biograficznego o prof. Dzieślewskim. W tym celu zorganizowany został dwudniowy wyjazd do Lwowa w lipcu 2013 r. do miejsc związanych z jego życiem i pracą.

Uroczystości w Rzeszowie

Uroczystości w Rzeszowie zostały zorganizowane na Politechnice Rzeszowskiej przez dwie organizacje: SEP O/Rzeszów i PTETiS O/Rzeszów (Polskie Towarzystwo Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej).

W auli głównej Politechniki odbyło się uroczyste seminarium historyczne poświęcone życiu i działalności społecznej prof. Dzieślewskiego, które poprzedziło wspólne posiedzenie Zarządów SEP, PTETiS i Komitetu Elektrotechniki PAN. Podczas spotkania omówiono dotychczasową działalność obu organizacji SEP i PTETiS oraz tematykę dalszej współpracy między obiema organizacjami. Seminarium rozpoczął rektor

Politechniki Rzeszowskiej prof. Marek Orkisz. Następnie głos zabierali: prof. Leszek Gołębiowski - prezes PTETiS O/Rzeszów, prof. Grzegorz Masłowski - dziekan Wydziału Elektrotechniki i Informatyki, prof. Krzysztof Kluszczyński - prezes PTETiS i prof. Jerzy Barglik - prezes SEP oraz, w imieniu SEP Oddziału w Rzeszowie, autor niniejszego tekstu.

Podziękowanie dla Prof. Hickiewicza od Zarządu SEP Rzeszów. Fot. Marian Misiakiewicz

W wystąpieniach kol. Zbigniewa Stycznia wiceprezesa SEP O/Rzeszów i prof. Hickiewicza została przedstawiona sylwetka jubilata ze szczegółami z Jego życiorysu oraz dokonania na polu działalności społecznej. Zaprezentowany został film nagrany w lipcu podczas pobytu we Lwowie. Odczytane zostały listy i adresy gratulacyjne z okazji jubileuszu i z okazji renowacji grobowca.

Seminarium historyczne otworzył prof. Marek Orkisz - Rektor Politechniki Rzeszowskiej. Fot. Marian Misiakiewicz

Wzruszającą chwilą podczas tego seminarium było wystąpienie wnuczki profesora Dzieślewskiego pani Elżbiety Gromnickiej, która w ciepłych i serdecznych słowach podziękowała za uczczenie pamięci jej dziadka.

W części końcowej spotkania prezes SEP Jerzy Barglik wręczył odznaczenia i medale dla zasłużonych członków SEP i PTETiS. Był to również dzień prof. Hickiewicza, który z wszystkich stron zbierał życzenia

Rodzina Profesora - druga z prawej - wnuczka Elżbieta Gromnicka. Fot. Marian Misiakiewicz

i gratulacje oraz podziękowania za doprowadzenie swojego marzenia do końca. Profesor został odznaczony i wyróżniony przez SEP i PTETiS.

Uroczyste seminarium historyczne zakończył znakomitą występowaniem Studencki Zespół Pieśni i Tańca Politechniki Rzeszowskiej POŁONINY.

Uroczystości we Lwowie

Na kolejne dwa dni przenieśliśmy się Lwowa, aby tam na miejscu uczcić pamięć i odwiedzić miejsca związane z życiem i pracą profesora.

Pierwsze spotkanie odbyło się w auli głównej Politechniki Lwowskiej, gdzie nasza delegacja licząca 68 osób, została powitana przez wicerektora ds. między-

Z Rodziną przy portrecie Profesora

narodowych prof. Jurija Rashkevych. Przedstawił on uczelnię i etapy rozwoju. Ze strony SEP wystąpił prezes Stowarzyszenia prof. Jerzy Barglik, który przedstawił organizację i cel, w jakim przyjechaliśmy do Lwowa. Głos zabrał również prezes SEP O/Rzeszów Bolesław Pałac nawiązując do wcześniejszego pobytu we Lwowie i do inicjatywy odnowy grobowca na Cmentarzu Łyczakowskim.

Po spotkaniu w auli głównej Politechniki Lwowskiej goście zostali zaproszeni na spacer po uczelni, m.in. korytarzami, na których umieszczone są portrety byłych rektorów uczelni. Zatrzymywaliśmy się oczywiście obok portretu prof. Romana Dzieślewskiego (który był rektorem tej uczelni w latach 1901-1902), by zrobić pamiątkowe zdjęcie. W pokoju obecnego kierownika

Katedry Elektrotechniki prof. Petra Stachiwa stoi słynne biurko profesora Stanisława Fryzego, następcy prof. Romana Dzieślewskiego. Ze wzruszeniem spoglądaliśmy na scenę, gdy na krześle przy tym biurku zasiadły obie wnuczki Profesora Dzieślewskiego. Tak narodziła się dalsza historia.

Po opuszczeniu uczelni udaliśmy się na Cmentarz Łyczakowski, aby na odnowionym grobowcu złożyć od SEP wieniec przywieziony z Polski i zapalić znicze.

Grobowiec ma nową elewację. Jest zabezpieczony przed wilgocią i pęknięciami, uzupełnione zostały ubytki i wzmocniono struktury osłabionych obszarów preparatem krzemoorganicznym, scalono kolorystyczne obiekty oraz odnowiono napisy. Z boku grobowca zamontowano tablicę dwujęzyczną z informacją, że renowację grobowca wykonano z inicjatywy i składek członków SEP. Prezes SEP i prezes SEP O/Rzeszów złożyli wieniec z białych i czerwonych kwiatów zaś członkowie ZG SEP z prof. Mickiewiczem i rodzina profesora zapaliła symboliczne znicze nagrobne. Wysłuchano krótkiej mowy prof. Barlika, odmówiliśmy modlitwę i w zadumie otoczyliśmy grobowiec rodziny Powąła-Zdzisławskich vel. Dzieślewskich.

Po tej uroczystości część naszej delegacji udała się na Cmentarz Orłąt Lwowskich, zaś przy grobowcu pozostała rodzina profesora, która ze wzruszeniem dziękowała za odnowienie grobowca.

Po zwiedzeniu najważniejszych miejsc na Cmentarzu Łyczakowskim cała nasza grupa udała się do Opery Lwowskiej, aby wziąć udział w spektaklu Cyrulik Sewilski.

W następnym dniu był czas, aby wraz z przewodnikami zwiedzać i podziwiać piękno Lwowa - katedry łacińską, ormiańską i greko-katolicką oraz wysoki zamek i Wzgórza Wóleckie. Dłużej zatrzymaliśmy się na Wzgórzach Wóleckich, gdzie stoi pomnik upamiętniający mord hitlerowców wykonany na profesorach lwowskich. Wśród zamordowanych był prof. Włodzimierz Krukowski, którego imię nosi oddział radomski SEP.

Pozostawiliśmy po sobie ślad

Wykonana renowacja grobowca pozostaje trwałym śladem naszej działalności. Mam nadzieję i wierzę, że podobne inicjatywy będą cechowały działalność naszego Stowarzyszenia Elektryków Polskich w przyszłości.

Grobowiec po renowacji

Przed Politechniką Lwowską

Przeprowadzenie takiego projektu nie byłoby możliwe bez wsparcia instytucji i firm.

Pragnę serdecznie podziękować wszystkim osobom biorącym udział w przygotowaniach do obchodów jubileuszu i roku prof. Dzieślewskiego za zaangażowanie i pomoc.

Dziękuję Zarządowi Głównemu SEP na czele z prezesem prof. Bargikiem i Centralnej Komisji Historycznej SEP z jej przewodniczącym prof. Jerzym Hickiewiczem za ciągłe wspieranie i akceptację sposobu przeprowadzenia projektu renowacji.

Dziękuję koleżankom i kolegom z wszystkich oddziałów SEP w Polsce za składki na renowację grobowca i udział w uroczystościach. Dziękuję koleżankom

Wnuczki zapalają znicz na grobie Dziadka

Zwiedzanie Lwowa

i kolegom z mojego oddziału rzeszowskiego SEP za współdziałanie, dyspozycyjność i zaangażowanie w przygotowanie do obchodów jubileuszowych.

Dziękuję prezesom firm za pomoc finansową i wsparcie naszego projektu.

Są to: PGE Dystrybucja SA oddział Rzeszów, Elektromontaż Rzeszów SA, Eltel Networks Rzeszów SA, Strunobet - Migacz Sp. z o.o. z Lewina Brzeskiego, Ensto Pol Sp. z o.o. ze Straszyna k/ Gdańska, ASAJ Sp. z o.o. Siedlce, DM System Rzeszów.

P.S. W dniu jubileuszu, na ręce organizatorów przekazany został list gratulacyjny od pani Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

OBWODNICA LEŻAJSKA

zakończono I etap budowy

25 września 2013 r. został oddany do użytku fragment (I etap budowy) drogi obwodowej Leżajska. Inwestycja powstała w ciągu drogi krajowej nr 77 relacji Lipnik - Przemyśl. Długo oczekiwana przez mieszkańców odciąża Leżajsk od samochodów przejeżdżających dotąd tranzytem przez miasto.

Jest to droga klasy GP, czyli główna o przyspieszonym ruchu, jednojezdniowa, dwupasmowa (dwa pasy ruchu po 3,5 m), o długości 4,1 km. Oddany do użytku fragment obwodnicy zbudowany został w ciągu drogi krajowej nr 77. Okala miasto od strony zachodniej i południowej, gdzie przecina drogę wojewódzką nr 877 - obwodnica na tym odcinku została poprowadzona wiaduktem zbudowanym nad drogą wojewódzką (Leżajsk - Łańcut) tworząc dwupoziomowe skrzyżowanie. W dalszym przebiegu droga obwodowa powraca już poza miastem w ciąg drogi krajowej nr 77.

Wzdłuż drogi obwodowej powstała sieć dróg serwisowych umożliwiających dojazd do działek i pól. W ramach inwestycji wykonano konieczne odwodnienia, oświetlenie jezdni w obrębie wiaduktu i kilku innych odcinkach oraz ekrany dźwiękochłonne w terenie zabudowanym.

Obecnie realizowany jest II etap budowy obwodnicy Leżajska od strony północnej, o długości 3,6 km z bezkolizyjnym węzłem „Las Klasztorny”, w miejscu przecięcia się projektowanej obwodnicy z DK nr 77, linią kolejową relacji Przeworsk - Rozwadow oraz skrzyżowaniem typu rondo z drogą wojewódzką nr 875 (Leżajsk - Sokółów).

Inwestorem jest Generalna Dyrekcja Dróg i Autostrad.

Tekst i fot. Anna Rakus

